

57 F.1.8

A-XV
B943
C4.9

LA BUONA FIGLIUOLA,
DRAMMA GIOCOSO PER MUSICA

DEL CELEBRE SIGN. CARLO GOLDONI,

DA RAPPRESENTARSI

NEL

REGIO TEATRO DANESE.

Den fromme Pige,
et lystigt Synge-Spil

af den berømte Hr. Carlo Goldoni,

at opføres

paa

Den Kongelige Danske Skueplads.

Kiøbenhavn, 1770.

Trykt hos E. N. S v a r e, boende i Skindergaden.

ATTORI.

CECCHINA, giardiniera, **LUCINDA**, Marchesa.

che poi si scopre Dama.

La Signora **TERESA COP-**

La Sign. **TERESA TORRE.**

POLA LIONE.

Il Marchese della Conchiglia, amante di **CECCHINA.**

Il Signor **MICHEL ANGELO POTENZA.**

TAGLIAFERRO, soldato Tedesco.

Il Signor **MATTEO LIVERATI.**

ARMIDORO, cavaliere, amante di **LUCINDA.**

Il Signor **FRANCESCO SIMONINI.**

SANDRINA, lavoratrice rustica.

La Signora **GIOVANNA LAZZARI.**

MENGOTTO, contadino.

Il Signor **JENS MUSTED.**

La Scena è in un Feudo del Marchese.

La Musica è del celebre Signor **NICOLÒ PICCINI** Napolitano.

AT-

Personerne.

CECCHINA, Gartner: LUCINDA, Markise.
Pige, som siden findes at Mad. TERESA COPPOLA
være af Adels. LIONE.

Hfr TERESA TORRE.

Markien af Conchiglia, en Elsker af CECCHINA:

Hr. MICHEL ANGELO POTENZA.

TAGLIAFERRO, en Tydsk Soldat.

Hr. MATTEO LIVERATI.

ARMIDORO, en Adelsmand, LUCINDÆ Elsker.

Hr. FRANCESCO SIMONINI.

SANDRINA, en Bondepige.

Honfrø GIOVANNA LAZZARI.

MENGOTTO, en Bondefarl.

Hr. JENS MUSTED.

Stuepladsen forestilles i Markiens Lehn.

Musiken er af den berømte Hr. NICCOLÒ PICCINI, en Neapolitaner.

ATTO PRIMO.

SCENA PRIMA.

Giardino delizioso adorno di varii
fiori con veduta del Palazzo del
Marchese.

Cecchina sola.

Che piacer, che bel diletto
E' il veder in sul mattino
Colla Rosa il Gelsomino
In bellezza gareggiar.
E potere all'erbe, ai fiori
Dir son'io coi freschi umori,
Che vi vengo ad innaffiar.

Ah non potea la sorte
In mezzo al caso mio duro, e funesto
Esercizio miglior darmi di questo!

Første Act.

Første Scene.

En smuk Have med adskillige Blomster; Markiens Pallads i Prospekt.

Cecchina aleene.

Hvilken sød, hvilken indtagende
Fornøielse!

Ved Solens Opgang at see
Jasminen i Skønhed
At stride med Rosen!

At kunde sige til Urterne og Blomsterne:

Det er mig, som med de tiørlige
Bande

Kommer at vederqvæge Eder.

Skæbnen kunde ikke,
Jal min Modgang og Gienvordighed,
Give mig en bedre Forretning!

Povera sventurata!
Non sò di chi sia nata;
Questo è il tristo pensier, che mi tormenta.
Pur trà le piante, e i fiori
Trovo il solo piacer, che mi contenta.

SCENA SECONDA.

Mengotto, e la suddetta.

Meng. Oh Cecchina, buon giorno!

Cecch. Mengotto, ti saluto.

Meng. Eccomi, ad ajutarti io son venuto.

Cecch. Tardi venisti affè,
Ho adaquato da me, quanti tu vedi
De' bei recinti erbosi,
Opra delle mie man fiori odorosi.

Meng. Manca nel tuo giardino:
Manca, Cecchina bella, il più bel fiore.

Cecch. Qual è il fior, che vi manca?

Meng. Il fior d'Amore.

Cecch. Non sò, che cosa sia.

Meng. Cara Cecchina mia,
Senti che fior è questo, e dimmi poi
Se in beltà, se in piacer sorpassa i tuoi.

Quel che d'Amore
Si chiama il fiore

Jeg stakkels ullyksalige
 Veed ikke af hvem jeg er fød!
 Denne bedrøvelige Tanke plager mig.
 Planterne og Blomsterne
 Er det eeneste som kan fornøie mig.

Anden Scene.

Mengotto og Cecchina.

Meng. Oh! god Dag, Cecchina!

Cecch. God Dag, Mengotto!

Meng. Her er jeg! jeg kommer for at hielppe dig.

Cecch. Da er du i sandhed kommen vel sildig.

Jeg har allerede selv vandet alle de smukke Blomster,

Som du seer i disse Indelukker,

Og som jeg med egne Hænder har plantet.

Meng. Der fattes i din Have:

Der fattes, min smukke Cecchina, det allerdeiligste Blomster.

Cecch. Hvad er det for et Blomster?

Meng. Kærligheds Blomster.

Cecch. Jeg veed ikke hvad det er.

Meng. Hør engang, min kære lille Cecchina,

Hvad det er for et Blomster, og siig mig saa

Om det ikke i Smukhed, i Yndighed overgaar dine.

Det som kaldes

Kærligheds Blomster

E' d'un bel core
La fedeltà.
D'un alma fida
D'un cuore onesto
Più bell'innesto
Nò non si dà.

Cecch. Eh Mengotto, Mengotto,
Di questo fior sì bello,
Che il tuo labbro, e il tuo cor vanta così,
Intesi a dir questa Canzone un dì;

Ogni Amatore
Nel proprio core
Il fior d'amore
Vantando và.
Ma dove nasca
La bella pianta
Che il labbro vanta
Nessuno il sà.

Meng. Posso farti vedere,
Che la pianta felice
Di Mengotto nel seno ha la radice;
Sì, ti farò fedele, fedelone,
Bastami solo un pò di compassione.

Cecch. Compassione da me ne avrai da vendere;

Er et ædelt Hiertes
 Troskab og Bestandighed.
 Aldrig gives
 Smukkere Bode
 End et bestancigt
 Og redeligt Herte.

Cecch. Oh Mengotto, Mengotto,
 Din dette saa smukke Blomster,
 Som du saa meget berommer,
 Hørte jeg engang denne Bise:

Enhver Elsker
 Braler af
 I sit Herte at have
 Kærligheds Blomster.
 Men hvor denne saa smukke,
 Saa berøinte Plante
 Vorer,
 Det veed ingen.

Meng. Jeg kan overvinde dig om
 Alt denne rare Plante
 Har fæstet sine Rødder i Mengottos Herte;
 Ja, jeg skal være dig tro, bestandig tro,
 Naar du ikkun vil have lidt Medlidenhed med
 mig.

Cecch. Medlidenhed skal du finde hos mig, saa meget
 som du forlanger;

Ma di più non sò dar; più non pretendere.

Meng. Niente, niente d'amor?

Cesch. Sì: se ti basta
Quell'amor, con cui s'amano
I fratelli, gli amici,
Nell'innocente amor c'entri ancor tu,
Come amico, e fratello, e niente più.

Meng. Ah Cecchina, al mio foco
Fratellanza, amicizia, è troppo poco.
Ma più tosto che niente,
Amami da parente: Un dì, chi sà?
Parentela frà noi cangiar potrà.

parte.

SCENA TERZA.

Il Marchese; e Cecchina.

Mar. Brava, sei di buon'ora
Questa mane venuta al tuo mestiere!

Cecch. Signor, fò il mio dovere.

Mar. Ma non voglio
Che così ti affatichi. Altri ci sono
E villani, e villane
Fatti per queste cose grossolane.
Tu sei una ragazza tenerina.
Tu sei . . .

Cecch. Cosa Signor?

Mar.

Men mere kan jeg ikke love dig; mere maa du
ikke begjære.

Meng. Slet intet, slet intet Kiærlighed?

Cecch. Jo: Derjom du er fornsiet med den Kiærlig-
hed

Med hvilken Brødre og Venner
Elffe hinanden,

Saa har du ogsaa Deel i denne uskyldige Kiær-
lighed,

Som Ven, som Broder, men ikke videre.

Meng. Ah Cecchina! for min heftige Kiærlighed

Er Broderskab, Venskab, alt for lidt.

Men heller end slet intet

Elff mig som din Paarsørende: Hvem veed?

Maaskee Slægtskabet imellem os engang kunde
forandre sig.

hun gaar.

Tredie Scene.

Markien og Cecchina:

Mar. Det er brav! Du er i dag
Kommet meget tilig til dit Arbeid!

Cecch. Min Herre, det er min Pligt.

Mar. Men jeg vil ikke have
At du skal arbeide saa meget.
Der er andre Karle og Piger nok
Der ere skabte til saadant grovt Arbeid;
Du er en zart Pige.
Du er . . .

Cecch. Hvad er jeg, Herre!

Mar.

Mar. La mia Cecchina.

Cecch. Certo; son cosa vostra;
Se voi mi date il pane
Comandar mi potete.

Mar. Ebben; comando,
E voglio, dico, ed obbedir conviene,
Che tu, Cecchina mia . . . mi voglia bene.

Cecch. Signor, con sua licenza.

vuol partire.

Mar. Dove vai?

Cecch. Ancor non adacquai
Certe piante novelle . . .

Mar. Eh che c'è tempo.
Senti . . . ti vuò parlar . . . vuò confidarti . . .
(Non posso più; voglio scoprirle il core.)

Cecch. (Mi batte in seno . . . Ah non tradirmi Amore!)

Mar. Tu sei una fanciulla,
Che merita un tesoro;
Un amante son'io, che da te brama
Grata corrispondenza.
Cara non mi negar . . .

Cecch. Con sua licenza.

parte correndo.

SCENA QUARTA.

Il Marchese solo.

Senti, senti, Cecchi . . . Và come il vento.
Eh dal suo turbamento

Mar. Min egen Cecchina.

Cecch. Ja det er sant nok; jeg hører Dem til;

Siden jeg er i Deres Brød,

Saa kan De ogsaa befale over mig.

Mar. Nu vel da! jeg befaler,

Og jeg vil, jeg siger, og det er din Skyldig-
hed at adlyde,

Alt du, min Cecchina . . . skal elske mig.

Cecch. Min Herre, med Deres Tilladelse.

hun vil gaa.

Mar. Hvor gaar du hen?

Cecch. Jeg har endnu

No gle unge Planter at vande . . .

Mar. Oh, det er tids nok!

Hør . . jeg vil tale med dig . . jeg vil be-
tro dig . . .

(Jeg kan ikke længer tie: jeg vil aabenbare hende mit Hierte)

Cecch (Mit Hierte slaar . . af Kiærlighed, forraad
mig ikke!)

Mar. Du er en Vige

Som er Guld værd;

Jeg er en Elsker, som onsker sig

Gienkiærlighed af dig.

Min Allerkiæreste! nægt mig ikke . . .

Cecch. Med Deres Tilladelse.

hun løber bort.

Fjerde Scene.

Markien aleene.

Hør, hør, Cecchi . . hun er mig alt af syne.

Oh! af hendes Forvirring mærker jeg nok

Alt

Capisco, che mi adora;
Ma teme a dirlo, ed è innocente ancora.

SCENA QUINTA.

Sandrina con due canestri di frutti, ed il suddetto.

San. Poverina, tutto il dì
Faticar deggio così!
Lavorare, e coltivar,
E le frutta ho da portar.
E son tanto tenerina
Poverina!
Chi mi viene ad ajutar?

Mar. (Costei amica è di Cecchina. Jo voglio
Confidarmi con lei.) Sandrina, appunto
Ho bisogno di te.

San. Con questo peso
Trattenermi non vuò.

Mar. Via non ci vede alcun, t'ajuterò.

*leva Sandrina i cesti dalle spalle, e li pone in
terra.*

San. (O credere conviene
Che il padrone davver mi voglia bene.)

Mar. Dimmi . . . ma pria, ch'io passi
A confidarti il cuore,

Vorrei

At hun holder af mig;
Men hun tør ikke sige det, hun er endnu uskyldig.

Femte Scene.

Sandrina med tvende Kurve med Frugt, og
Markien.

San. Jeg stakkels Barn! hele Dagen
Maa jeg saadan slæbe,
Arbeide, dyrke Jorden,
Og bære Frugterne hjem:
Jeg som er saa spædlemmet;
Jeg Stakkels!
Hvem kommer at hjælpe mig?

Mar. (Denne er en Veninde af Cecchina.
Jeg vil betro hende det.) Sandrina!
Jeg har dig just nu nødig.

San. Med denne Byrde
Vil jeg ikke opholde mig.

Mar. Maa! der er ingen der seer os, jeg skal hjælpe
dig.

han løfter Sandrina Kurvene af Skuldrene
og sætter dem paa Jorden.

San. (Oh! jeg maa vist tro
At Herren holder af mig.)

Mar. Siig mig . . . men førend jeg skrider til
At aabenbare dig mit Hjerte,

Saa

Vorrei saper, se mai provasti amore?

San. Dirò . . . Così, e così . . .

Mar. Dunque sai cosa è amore?

San. Eh Signor sì.

Mar. Sappi, te lo confido,
Ch'io sono innamorato,
E bisogno ho di te.

San. (Eh già lo vedo; è innamorato in me.)

Mar. Altri, che tu, Sandrina,
Non mi puole ajutar.

San. Oh sì Signore.
Comandatemi pur, son di buon core.

Mar. Amo.

San. L'avete detto.

Mar. Ma sai qual sia l'oggetto?

San. Non sò dire . . .
Ma . . . quasi il mio cervello
Sel pensa, e l'indovina . . .

mostrandosi consolata.

Mar. Senti, te lo confido, amo Cecchina.
Poc'anzi le parlai,
Ma dir non terminai.
Tu, Sandrina, per me le parla un poco.
Dille, che tutto foco . . .
Dille, che gli occhi suoi . . .
Dille, che se vorrà . . . capir mi puoi.
E' pur bella la Cecchina,
Mi fà tutto giubilar.
Quando parla modestina

Mi

Saa vilde jeg nok vide, om du nogen tid har
elsket?

San. Jeg maa sige . . saadan og saadan . .

Mar. Saa veed du da hvad Kiærlighed er?

San. Eh, jo, Herre!

Mar. Bud da, jeg betroer dig det,

Alt jeg er forlibt,

Og jeg har dig nødig.

San. (Oh, jeg mærker det nok: han er forlibt i mig.)

Mar. En anden end du, Sandrina,

Kan ikke hjælpe mig.

San. Oh, ja, Herre!

Befal kun, jeg er meget godhiertig.

Mar. Jeg elsker.

San. Det har J allerede sagt.

Mar. Men veed du hvem?

San. Jeg veed ikke hvad jeg skal sige . .

Men . . jeg troer næsten

Alt jeg kan gicte det . . .

hun viser sig fornøjet.

Mar. Hør, jeg betroer dig det, jeg elsker Cecchina.

Jeg talte før med hende,

Men jeg fik ikke udtalt.

Sandrina, tal du til hende for mig.

Sig hende: at ganske indtaget . .

Sig hende: at hendes Dine . . .

Sig hende: at dersom hun vil . . du for
staar mig nok.

Cecchina er dog en deilig Pige!

Jeg glædes ret ved at see hende.

Blufærdig naar hun taler,

B

Ind.

Mi fà proprio innamorar.
Quel bocchino piccinino . . .
Quegli occhietti sì furbetti . . .
Ah di più non si può far.
Ma tant'altre vanarelle,
Che von far le pazzarelle,
Non le posso sopportar.
Via le belle, via le brutte
Vadan tutte,
Sol Cecchina voglio amar.

parte.

SCENA SESTA.

Sandrina, poi il Cavaliere Armidoro.

San. Dille, parlale; oh certo! Sì Signore!
Affè non son sì pazza,
Anch'io son tal ragazza,
Che può avere l'amor d'un Cavaliere,
Ne per altri vuò far questo mestiere.

Arm. Villanella gentil!

San. La riverisco.

Arm. Siete voi del recinto?

San.

Indtager hun mig ganske.
 Den lille Mund . . .
 De skægtige Dine . . .
 Nei! det kan ingen overgaa
 hende.
 Men disse andre forfængelige
 smaa Piger,
 Som gaar og stiller sig an som
 Lærker
 Dem kan jeg ikke lide.
 Bort med de smukke! bort med
 de grimme!
 Bort med dem allesammen!
 Cecchina alene vil jeg elske.
 han gaar.

Siette Scene.

Sandrina; siden Armidoro.

San. Tal til hende, sig hende; jo vist, min Herre!
 Nei, jeg er i sandhed ikke saa taabelig:
 Jeg er selv saadan en Pige
 At jeg nok kunde fortjene en fornemmes Herres
 Kærlighed,
 Og for en anden vil jeg ikke paatage mig slige
 Forretninger.

Arm. Hør lille Pige!

San. Tienerinde!

Arm. Hører I hjemme her?

San. Si Signore.

Arm. Saper vorrei, se la padrona è alzata?

San. Nol sò, che ritornata
Son di lontano or ora
A portar queste frutta alla Signora.
accennando i cesti.

Arm. Si può veder?

San. Chi siete?

Arm. Il Cavaliere
Armidoro son io, cui la Marchesa
Destinata è in Isposa, e quì mi sprona
Desio di riverirla.

San. Mi consolo, Signor, vado a fervirla.
Oh che la mia Padrona
E' tanto, e tanto buona,
Con lei certo sarete fortunato.
Ma . . . vi tocca un gran pessimo Cognato.

Arm. Il Marchese?

San. E' innamorato
Di certa Simoncina,
Nominata Cecchina,
Giovane forastiera,
Che fà la giardiniera. Non si sà
Dove sia nata, ne di chi sia figlia.
Ed ei non si vergogna,
Non dico sol d'amarla,
Ma si crede, che voglia anche sposarla.

San. Ja, min Herre!

Arm. Jeg vilde nok vide om Frokenen er opstaaet.

Arm. Det veed jeg ikke:

Thi jeg er nu nylig kommet hjem med disse
Frugter,

Som jeg skal bringe hende.

hun peger paa Kurvene.

Arm. Kan man faa hende i tale.

San. Hvem er I?

Arm. Jeg er Armidoro,

Markisens bestemte Gemahl,

Og jeg er kommen herhid

For at gjøre hende min Opvartning.

San. Det er mig tiert, min Herre, jeg vil gaa at
melde dem.

Oh! min Froken

Er saa god, saa iegod,

De vil vist blive lykkelig med hende.

Men . . . de saar en garstig Svoger at træf-
fes med.

Arm. Markien?

San. Han er forlibt

I et Skabbillikehoved

Med Navn Cecchina,

Et fremmet ungt Fruentimmer

Som tiener her som Gartner-Pige.

Man veed hverken hvor eller af hvem han er
fød.

Og dog skammer han sig ikke ved,

Jeg vil ikke tale om at elske hende,

Men man siger endog at han vil ægte hende.

Son una giovane
Che in vita mia
Tacciar non possono
D'una bugia;
E non sò fingere
Non sò mentir.
Il mio Padrone . . .
Non vuol parlare.
La Giardiniera . . .
Non vuol ciarlare.
Sò tutto il resto,
Ma più di questo
Non voglio dir.

parte con i suoi oesti.

SCENA SETTIMA.

Il Cavaliere Armidoro solo.

Amo, è ver la Marchesa,
Son contento di lei,
Ma un sì vil parentado io sdegnerei,
E innanzi, che mi giunga
Ad acciecicare il faretrato Arciero,
Scoprir vogl'io, se un tal periglio è vero.

Della Sposa il bel sembiante
Favellar mi sento al core.

Jeg er en Pige
Som man aldrig skal kunde sige
om

Alt jeg i min hele Livs Tid
Har sagt een Usandhed:
Jeg kan ikke forstille mig:
Jeg kan ikke lyve.
Herren
Jeg vil ikke sige noget.
Gartner-Pigen
Jeg vil ikke fladdre,
Jeg veed alt det øvrige,
Men mere end som jeg har sagt
Vil jeg ikke sige.
hun gaar bort med sine Kurve.

Syvende Scene.

Armidoro aleene.

Jeg elsker Markisen, det er sant,
Hun staar mig an,
Men jeg foragter saa nedrigt et Svogerskab,
Og førend Rærlighed saar giort mig blind,
Vil jeg undersøge
Om jeg ogsaa har at frygte for det man har sagt mig

Jeg merker at min Rærestes deilt
ge Ansigt

Taler for hene i mit Hjerte:

B 4

Men

Ma la gloria, ma l'onore
Son costretto a consigliar.
Che l'amor nel seno amante
Può languire, e venir meno:
Ma l'onor nel nostro seno
Colla vita ha da durar,

parte.

SCENA OTTAVA.

Loggie terrene corrispondenti al giardino.

La Marchesa, Sandrina da parte opposta.

San. Presto, presto la mancia; in questo punto
Sarà contenta, il Cavaliere è giunto,

La Mar. Và, che impaziente l'amor mio l'aspetta.

San. (Capperi! la Signora ha una gran fretta!)

parte.

La Mar. Ah, convien dir che i nostri cuori amanti
S'intendano assai bene.

Jo pensava allo sposo, ed ei sen viene.

SCENA NONA.

Il Cavaliere Armidoro, Sandrina. e la suddetta.

San. Via; si v'è così lento

A ri.

Men min Ære, min Stand
 Er jeg forbunden at lagttage;
 Kærlighed
 Kan aftage og uddøe:
 Men Æren
 Maa vi bringe med os i Graven.
 han gaar.

Ottende Scene.

Værelser i underste Etage, som gaar
 ud til Haven.

Markise Lucinda, og Sandrina fra den anden
 Side.

San. Hurtig, hurtig, Drifkepenge!
 Nu blir De strax fornøiet: Cavalleren er kom-
 met.

Luc. Skynd dig! jeg venter længselsfuld efter ham.

San. (Hillemen! Frokenen har stor Hast!)
 hun gaar.

Luc. Ah! man maa tilstaa at vore elskende Hjerter
 Forstaa hinanden meget vel.
 Jeg tænkte paa min Kæreste, og nu kommer
 han.

Niende Scene.

Armidoro; Sandrina; og Markisen.

San. Gaa til! gaar man saa langsom

A riveder la sposa?

al cavaliere.

La Mar. Ah, che opportuno

Vi ha guidato il destino.

Arm. Adorata Marchesa, a voi m'inchino.

mesto.

La Mar. Oimè! nel vostro ciglio

Veder non parmi il bel sereno usato.

Sim. Lo diceva ancor io, pare insensato.

Arm. Detto mi vien per certo

Che il Marchese invaghito

Sia di femmina vile, e che destina

Spofarla ancor.

La Mar. E chi è costei?

Arm. Cecchina.

La Mar. Spero che non farà.

Arm. Ah che in tal caso

Quel che farei non sò. Sò che vi adoro

Ma perciò non deggio,

Ad onta dell'amor che mi consiglia,

Il decoro tradir di mia famiglia.

Deh procurate in tempo

Impedir, che ciò siegua.

parte.

SCE

Naar man vil besøge sin Kærester?

til Arm.

Luc. Ah! Skæbnen har ret beleiligt
Fort Eder herhid.

Arm. Elskværdige Markise! jeg har den Ære at hilse
Eder.
bedrøvet.

Luc. Af! mig synes ikke at jeg seer
Den sædvanlige Munterhed i Eders Dine.

San. Det er jo det jeg siger, han seer ud som han
var halvtæffet.

Arm. Man har for vist sagt mig,
At Markien er forlobt i et gemeent Fruentim-
mer,

Og at han endog har bestuttet
At ægte hende.

Luc. Og hvem er det?

Arm. Cecchina.

Luc. Jeg haaber det er ikke saa.

Arm. Af! jeg veed ikke

Hvad jeg i slig Tilfælde skulde gjøre;

Jeg tilbeder Eder, det er sant,

Men derfor bør jeg dog ikke,

Omendstønt min Kiærlighed snart kunde for-
føre mig dertil,

Forglemme hvad jeg er mine Forsædre og min
Stand skyldig.

Af! søg i tide at hindre dette Ægteskab.
han gaar.

Lien

SCENA DECIMA.

La Marchesa, e Sandrina.

La Mar. Temeraria! per lei
Perderò chi mi adora?
Chiamami la Checchina!

a Sandrina.

San. Sì Signora.
La chiamerò; sgridatela ben bene
Quest'incognita, ardita, e profontuosa,
Ch'esser vorria d'un Cavalier la sposa.

parte.

SCENA UNDECIMA.

La Marchesa, poi Cecchina.

La Mar. Manderò la sfacciata
A far vita meschina, e ritirata;
Ma per sfuggire col german l'impegno
Finger è forza, e simular lo sdegno.

Cecch. Eccomi a tuoi comandi.

La Mar. Sì, Cecchina!

Fosti sempre bonina, e lo farai,
E un piacer, che ti chiedo, or mi farai.

Cecch. Vuol, parlando così mortificarmi:
La Padrona ha il poter di comandarmi.

La Mar. Aspasia, mia sorella,
Brama una giardiniera: Ella 'pregommi
Che io ti avessi al suo desir concesso,
E di cederti ad essa ho già promesso.

Cecch.

Tiende Scene.

M. Lucinda og Sandrina.

Luc. Den dumdriftige! for hendes Skyld
Skulde jeg miste en som tilbeder mig?
Kald mig paa Cecchina!

til Sandrina.

San. Ja, Froken! jeg skal kalde paa hende.
Skiend dygtig
Paa denne ubekiente, driftige, int bildske Tøs.
Der tør attraa at blive en Adelsmands Kone.
hun gaar.

Ellevte Scene.

Markise Lucinda; siden Cecchina.

Luc. Jeg skal stikke denne Uforstammede hen
Hvor hun skal faa andet at tænke paa.
Men for at undgaa Uenighed med min Broder
Maa jeg forstille mig og skiule min Brede.

Cecch. Hvad har De at befale?

Luc. Hør, Cecchina!

Du har altid været en god lille Pige og jeg veed
du er saa endnu,
Du kan nok gøre mig en Tieneste, som jeg vil
bede dig om.

Cecch. De gjør mig skamsuld med denne Tale:
Frokenen har jo at befale over mig.

Luc. Min Søster Aspasia

Soger en Gartner-Pige;

Hun har bedet mig, at overlade dig til hende,
Og jeg har allerede lovet det.

Cecch.

Cecch. Signora mia . . . con vostra permissione . . .
L'ha saputo il Padrone?

La Mar. Colle donne

Ei non ci deve entrare.

Vattene, e non mi far più replicare.

Cecch. Obbedirò; ma se il Padrone mio . . .

La Mar. La Padrona son'io.

Cecch. Non dico, ma l'andarmene di quà,
Senza dirlo al Padrone, è inciviltà.

La Mar. Che giovane civile!

Vanne non replicare,

O, disgraziata, ti farò portare.

Cecchina resta mortificata, e piangente.

SCENA DUODECIMA.

Il Marchese, e dette.

Il Mar. Cecchina, di te appunto

Cerco, e ricerco, e non ti trovo mai.

Piangi? cos'ai?

La Mar. Da mia germana

A me fù ricercata,

Ed io per civiltà glie l'ho accordata

Il Mar. Oh Signora Sorella,

Vi è una difficoltà:

Jo non voglio che vada, e non andrà.

La Mar. Sì, sì, cotal ripulsa,

Amabil cavaliere,

Cecch. Grofen . . . med Deres Tilladelse . . .
 Beed Herren det?

Luc. Med Pigerne
 Har han ikke at besatte sig.
 Gaa, og lad mig ikke sige dig det to gange.

Cecch. Jeg skal adlyde Dem; Men dersom min Her-
 re . . .

Luc. Det er mig som befaler.

Cecch. Jeg har intet derimod, men at reise bort herfra
 Uden at sige Herren det, er uhøfligt.

Luc. Hvilken høflig Pige!
 Gaa, uden Indvendinger,
 Eller jeg skal lade din Uforfæmmede føre Derhen.
 Cecchina bliver bedrøvet og græder.

Lovte Scene.

Markien og de forrige.

Mar. Cecchina! det er just dig jeg gaar og søger
 overalt efter,

Og er ikke istand til atfinde dig;
 Græder du? hvorfor? hvad fattes dig?

Luc. Min Søster har begiært hende af mig,
 Og jeg har, for Høfligheds Skyld,
 Maattet føie hende.

Mar. O, min fære Grofen Søster!
 Der er en lille Vanskelighed heri:
 Jeg vil ikke have hun skal bort, og der bliver
 intet af.

Luc. Jo, jo, min ærtige Herre!
 Dette Afslag viser nok som

Quel, che in dubio credea, mostra esser vero.
Voi l'amate l'indegna.

Il Mar. E perchè nò?

La Mar. La volete sposar?

Il Mar. Questo nol fò.

La Mar. Perfida, disgraziata,
Se pentir non ti fò, non son chi sono.

Cecch. Signor meco 'si sdegna
Ed io colpa non ho.

La Mar. Sei un indegna.

Cecch. Una povera ragazza
Padre, e madre, che non ha,
Si maltratta, si strapazza,
Questa è troppa crudeltà.
Sì Signora, sì Padrone,
Che con vostra permissione
Voglio andarmene di quà.
Partirò — me ne anderò
A cercar la carità.
Poverina — la Cecchina
Qualche cosa troverà.
Sì Signore, sì Padrona,
Sò che il ciel non abbandona
L'innocenza, e l'onestà.

parte.

SCE-

At den Mistanke jeg har haft er grundet:
J elsker denne Uværdige.

Mar. Og hvorfor ikke?

Luc. Vil J gifte jer med hende?

Mar. Det veed jeg ikke.

Luc. Du Erolose, du Uforfammede,
Saa sant jeg er Lucinda, skal du fortryde det!

Cecch. Hun bliver vred paa mig, Herre,
Og jeg har ingen Skyld.

Luc. Du er en uforfammede Tos!

Cecch. En stakkels Pige,
Som hverken har Fader eller
Moder,

Hun skældes, hun mishandles

Det er al for stor Grumhed!

Ja Frøken, ja Herre,

Med deres Tilladelse

Vil jeg gaa herfra.

Jeg vil reise — jeg vil gaa om-
kring.

At betle mit Brød.

Cecchina — den Stakkelt,

Faar dog vel noget.

Ja Herre, ja Frøken,

Jeg veed at Himlen ikke tillader

At Uskyldighed og Ærlighed
undertrykkes.

hun gaar.

SCENA DECIMATERZA.

*Il Marchese, e la Marchesa.**La Mar.* Bell'onor della casa!

Bel rispetto, che avete a una germana!

Il Mar. Per voi ho del rispetto,

Per voi ho dell'affetto,

Vi venero, vi stimo

Siete del sangue mio,

Ma, Signora, vuol far quel, che vogl'io.

parte.

SCENA DECIMAQUARTA.

La Marchesa sola.

Nò, non gli riuscirà, io giuro al Cielo!

A costo di morire

Nò, non la vuol soffrire.

Vanne, perfida, e aspetta

Che lontana, non è la mia vendetta.

Ah non basta ogn'altro affanno

A trafigger l'alma mia,

Che ora vien la gelosia

Il mio petto a lacerar.

parte.

SCE-

Trettende Scene.

Martien og M. Lucinda.

Luc. Jeg gjør vores Familie en smuk Ære!
Jeg har stor Hoiagtelse for Eders Søster!

Mart. Jeg har Hoiagtelse for Eder,
Jeg elsker Eder,
Jeg aar r. jeg ærer Eder,
Jeg er min Søster,
Men, Broder, jeg vil gjøre hvad jeg vil.
han gaar bort.

Fjortende Scene.

Martisen aleene.

Jeg svær ved Himlen, det skal ikke lykkes ham!
Nei! jeg vil ikke lide det
Om det end skulde koste mit Liv.
Si du fars, din uforfammede Tøs,
Min Havn er ikke langt borte.

Saa ere da saa mange andre Bestem-
ringer

Jeg blager nok,
Siden Frygt for at see min Fa-
milie vanæret

Og skal nage mig.

hun gaar.

SCENA DECIMAQUINTA.

Campagna amena con veduta di alcune colline all'intorno.

Sandrina, poi Cecchina, indi Mengotto, e poi il Marchese.

San. Non sò dov'è Cecchina?
La cerco, e non la trovo.
Chi sà dove sia ita.
Credo, che per timore sia fuggita.
Vorrei, che se ne andasse
Lontan le mille miglia.
Non solo fà l'amor con il Padrone,
Ma con tutti i Villani; il mio Mengotto
Fù innamorato, e cotto
Un dì de' fatti miei,
Ora spasima e muor solo per lei.
Almeno se sapessi
Chi diavolo ella sia?
Sò che fù ritrovata
Sulla strada bambina:
Ma credo che i parenti
Affaffini faranno,
Che l'anno abbandonata.
Dubito da una Zingara sia nata.

Cecch. Vò cercando, e non ritrovo
La mia pace, e il mio conforto.
Che per tutto meco porto
Una spina in mezzo al cor.

San. Che si fa per di quà?
Signorina, dove và?

Cecch.

Femtende Scene.

Et smukt Landskab, med adskillige Høie.

Sandrina ; siden Cecchina ; derefter Mengotto ;
og endelig Markien.

San. Jeg veed ikke hvor Cecchina er.
Jeg søger efter hende, og finder hende ikke.
Hvem veed hvor hun er gaaet hen ?
Jeg troer hun maa være flygtet bort af Skræk.
Jeg for min Part ønsker
Hun var Tusinde Mile herfra.
Det er ikke Herren aleene, der holder af hende,
Men endog alle Bønderkarlene.
Min Mengotto var engang saa forlibt i mig
Som nogen kunde være,
Nu derimod sukker han aleene for hende.
Derfor jeg endda vidste
Hvem hun er !
Jeg veed nok at man fandt hende paa Landes
Beien

Da hun var et spæd Barn,
Men jeg troer at hendes Forældre
Maa have været Stratenrovere
Som har søgt at blive af med hende:
Jeg tør sige hun er fød af en Eaterske.

Cecch. Jeg søger, men finder ikke
Rolighed og Trost.
Eh ! min Sorg følger
Overalt med mig.

San. Hvad bestiller hun her ?
Hvor gaar den lille Jomfru hen ?

Cecch. Cara amica, addio per sempre;
Già vi lascio, e m'incamino
A cercar miglior destino,
A cercar forte miglior.
s'avvia verso la collina.

San. Vada pur, se sene và,
Mille miglia via di quà.

Meng. *s'incontra in Cecchina, e la trattiene.*
Dove vai, Cecchina bella?
Dove vai, mio dolce amor?

San. Sì Signore, già si sà.
Coll'amante se n'andrà.

Cecch. Gente ingrata, m'insultate,
Non avete carità,

San. Mi condoni — mi perdoni
Della mia temerità!

deridendola.

Meng. Vieni via, che mi contento
Dell'amor di forellina.

Cecch. D'una povera meschina
Sia Mengotto il difensor.

San. Sia Mengotto il conduttur
Dell'amante del Padrone,
Ed il povero babbione
Sia mezzan del Protettor.

Meng. Del Padrone?

a Meng.

San. Così è.

Meng. Il suo cor non è per te.
Resta pur se d'altri sei.

a Cecch.

Cecch.

Cecch. Kiære Veninde! farvel!
 Jeg forlader eder, og søger
 En bedre Skiebne,
 En bedre Lykke.
 hun gaar hen imod Høien.

San. Gaa du kun, ja gaa
 Tusinde Mile herfra.

Meng. møder Cecchina og holder hende tilbage.
 Hvor gaar du hen, min deilige Cecchina?
 Hvor gaar du hen, min søde Skat?

San. Oh, det veed man nok!
 Hun gaar bort med sin Kiæreste.

Cecch. Uforstammede Folk, I bespottes mig;
 Er der ingen Medlidenhed hos jer?

San. Forlad mig — tilgiv mig
 Min Dristighed!
 hun beleer hende.

Meng. Kom med mig, jeg vil være fornøiet med
 Alt du elsker mig som din Broder.

Cecch. Ja, Mengotto, bliv du
 En stakkels forladt Piges Forsvar.

San. Lad Mengotto kun antage sig
 Markiens Kiæreste;
 Lad den stakkels Døsmer blive
 Herrens Kiærligheds-Handlanger.
 til Meng.

Meng. Herrens?

San. Ja, saa er det.
 Hendes Hierte er ikke for dig.

Meng. Holder du af andre, saa gaa du kun.
 til Cecch.

Cecch. Ah congiura a danni miei
Tutto il mondo traditor.
sopraggiunge il Marchese.

Il Mar. Vuol Cecchina abbandonarmi?
Ah crudel, nò non lasciarmi!
Dove vai, mio bel tesor?

San. Con Mengotto se ne và,
Ch'è l'amato — fortunato
Che il suo cor si goderà,

Il Mar. Con Mengotto?

San. Sì Signore.

Il Mar. Vanne pure, ingrato core,
Più di te non ho pietà.

Cecch. Sventurata — sciagurata!
Ah di me cosa farà?

Il Mar. Vanne pur col tuo amorino.

Meng. Vanne pur col Padroncino.

San.)

Meng.) *a 2* (Bella, bella, in verità!

Cecch. Ah Signor . . . *al Marchese.*

Il Mar. Più non ti ascolto.

Cecch. Senti tu . . . *a Mengotto.*

Meng. Non son sì stolto.

Cecch. Ah Sandrina, in carità!

Ah Mengotto per pietà!

San.) (Mi perdoni — mi condoni

Meng.) *a 2* (Della mia temerità!

Cecch. Chi mi ajuta per pietà?

Cecch. Alf! hele Verden
 Har sammensvoret sig imod mig!
 Marien kommer til.

Mar. Vil Cecchina forlade mig?
 Alf, du grumme, bliv dog!
 Hvor gaar du hen, min søde Skat?

San. Hun gaar bort med Mengotto,
 Som er den lykkelige Elsker,
 Der har vundet hendes Hjerte.

Mar. Med Mengotto?

San. Ja, Herre.

Mar. Gaa du furs, du utaknemmelige,
 Jeg har ikke længer Medlidenhed med dig.

Cecch. Jeg Ulyksalige — jeg Elendige!
 Alf! hvad vil der blive af mig?

Mar. Gaa du furs med din Ræreste.

Meng. Gaa du furs med Herren.

San.)
 Meng.) ^{a2} (Det var i sandhed ret brav!

Cecch. Alf Herre! . . . til Marien.

Mar. Jeg vil ikke mere høre dig.

Cecch. Hør du . . . til Mengotto.

Meng. Saa taabelig er jeg ikke.

Cecch. Alf, Sandrina, for Himlens Skyld!

Alf, Mengotto, vær dog medlidende!

San.)
 Meng.) ^{a2} (Forlad mig — tilgiv mig

(Min Driftighed!

Cecch. Hvem vil af Medlidenhed komme mig til
 Hielp?

Il Mar. } [Nò, per te non vi è pietà.
 } [Chi di un fol non si contenta,
San. a 3 } Si martelli, se ne penta;
 } [A chi finge così và.
Meng. } [Nò, per te non v'è pietà.

Cecch. Chi m'ajuta per pietà?

Fine dell' Atto Primo.

Mar. } Mei, der er ingen Medlidenhed for dig.
Hvem der ikke er fornoiet med een,
San. } a 3 Den angre det, den plage sig;
Saaledes lønnes Falskhed.
Meng } Mei, der er ingen Medlidenhed for dig.
Cecch. Hvem vil af Medlidenhed komme mig til
Hielp?

Ende paa den første Act.

An=

ATTO SECONDO.

SCENA PRIMA.

Boschetto delizioso.

Il Marchese solo.

Dove è Cecchina, oh ciel!
 Dove è fuggita? oimè!
 Ah che son'io crudel!
 Ah m'ingannai da me!
 Barbaro fato!
 Sorte spietata!
 Dove s'è andata?
 Dov'è il mio cuor?

La cerco; e non la trovo,
 Non sò dov'ella fia.
 Maladetta sia pur la gelosia.
 Il mio temperamento
 Si lealda in sul momento
 L'ho scacciata da me, pazzo furente,
 E poi doppo trovai, ch'ella è innocente.

Anden Act.

Første Scene.

En smuk Skov.

Markien aleene.

D Himmel! hvor er Cecchina?
 Dee mig! hvor er hun flygtet
 hen?

Al! hvor var jeg ikke grum!
 Hvor bedrog jeg mig ikke selv!
 Unilde,
 Ubarmhertige Skæbne!
 Hvor er hun gaaet hen?
 Hvor er mit Hjerte?

Jeg søger hende overalt, og finder hende ikke:

Jeg veed ikke hvor hun er.

Forbandet være dog Mistænkelighed!

Jeg kan og i et Øjeblik

Sættes i Fyr og Flamme.

Jeg rasende, jeg gale Menneſte, har selv jaget hende
 bort,

Og siden finder jeg, at hun er uskyldig.

Men

Ma la ritroverò,
 Si la ricercherò per mari, e monti;
 Ai fiumi, ai colli, ai fonti
 Di lei domanderò;
 Si la ritroverò . . .

parte.

SCENA SECONDA.

*Il Cavaliere Armidoro, e Cecchina scortata da varii
 uomini armati.*

Arm. Amici, sia condotta
 Alla Città costei; sia consegnata
 Al Cavalier, cui v'è diretto il foglio.
 Sciocca, ti pentirai del folle orgoglio.

parte.

SCENA TERZA.

Cecchina. e i suddetti uomini armati.

Cecch. Dove mi conducete?

(gli armati mostrano di parlar piano con lei)

SCENA QUARTA.

*Mengotto dal fondo della Scena, poi alcuni Cacciatori,
 che passano, ed i suddetti.*

Mengotto.

Oh povera Cecchina!
 Di lei che vonno far? Pazzo briccone!

Perchè

Men jeg skal finde hende igien;
 Ja, hverken det dybe Hav eller de høie Bierge
 Skal hindre mig fra at søge hende:
 Floderne, Kilderne og Hoiene vil jeg spørge om hende:
 Ja, jeg skal finde hende igien . . .
 han gaar bort.

Anden Scene.

Armido; og Cecchina bevogtet af nogle be-
 væbnede Karle.

Arm. Mine Venner! fører hende til Byen,
 Overleverer hende til den Herre,
 Som Brevet er til.
 Din Taasse, du skal komme til at fortryde din
 uimelige Hovmod.
 han gaar bort.

Tredie Scene.

Cecchina; og de bevæbnede Karle.

Cecch. Hvor fører I mig hen?
 (de hviste til hende.)

Fjerde Scene.

Mengotto; siden nogle Jægere som komme for-
 bi; og de forige.
 Mengotto.

O stakkels Cecchina!
 Hvad vil de gjøre ved hende? Jeg Dømer!
 Hvor

Perchè aver gelosia del mio padrone?

Ah se sapessi almeno

Di liberarla il modo!

Ecco quì i Cacciatori!

si vedono venire i Cacciatori.

Vì supplico, Signori,

Se avete il cor clemente,

Di man degl'assassini

Venire a liberar quell'innocente!

i Cacciatori colle loro armi sorprendono i custodi di Cecchina: ed essi fuggono inseguiti dai Cacciatori medesimi, e nel fuggire cade ad uno la spada di mano, e l'abbandona.

SCENA QUINTA.

Cecchina, Mengotto, poi il Marchese.

Cecch. Ah povero Mengotto!

Alfin mi ha liberata.

E il Padrone crudel mi ha abbandonata.

Meng. Obbligato, Signori, avete fatto

verso la scena.

Un opra di giustizia, e di pietà.

Ah mia cara Cecchina, eccomi quà.

Cecch. A te deggio la vita.

Meng. In ricompensa

Posso sperar amore?

Cecch. Lasciami respirar, mi manca il cuore.

Meng. Vieni alla mia cappanna,

Là prenderai ristoro.

prendendola per la mano.

Hvorfor var jeg mistænkelig over min Herre?

Af! dersom jeg endda vidste

Hvorledes jeg skulde befri hende!

Se her er Jægerne!

Jægerne komme.

Jeg beder Eder indstændig, mine Herrer,

Har I medlidende Hjerter,

Saa befrier denne uskyldige

Af Røvernes Hænder!

Jægerne angribe Cecchina's Bevogtere, hvilke flygte, og forfølges af Jægerne. I Slugten taber een af dem sin Kaarde, som han løber fra.

Femte Scene.

Cecchina; Mengotto; siden Markien.

Cecch. Ah, stakkels Mengotto!

Han skulde dog være den der skulde frelse mig!

Og min grumme Herre har forladt mig!

Meng. Jeg er dem forbunden, mine Herrer,
imod Skærmerne.

De har gjort en rosværdig og ædelmodig Gier-
ning.

Af, min kære Cecchina, her er jeg!

Cecch. Jeg har dig at takke for mit Liv.

Meng. Kan jeg haabe

Kærlighed til Bederlag?

Cecch. Giv mig Tid at komme til mig selv, jeg er færdig
dig at daane.

Meng. Folg hiem med mig,

Der kan du hvile dig.

han tar hende ved Haanden.

Il Mar. Vieni meco, Cecchina, ah mio tesoro!

leva Cecchina di mano a Mengotto, e la conduce seco correndo.

SCENA SESTA.

Mengotto, poi Tagliaferro.

Meng. Ah povero Mengotto,

Cosa soffrir mi tocca!

Mi ha levato il boccon quasi di bocca.

Dagli empì liberata

Fù per opera mia

E il mio Padròn, me la conduce via.

Povero sfortunato!

Sì mi voglio ammazzar. Son disperato.

Con questa spada, ch'è di man caduta

prende la spada.

A un assassìn vinto dal suo timore,

Vuò per disperazion passar mi il cuore.

Ah Cecchina . . il tuo Mengotto,

Si ferisce . . e per te more . .

Ma mi sento a dir dal core:

Poverino non lo far.

Eh coraggio! . . s'ha d'andar;

Si mi voglio sbudellar.

Tagl.

Mar. Cecchina, min søde Skat! Kom med mig.
han tar Cecchina fra Mengotto, og løber
bort med hende.

Siette Scene.

Mengotto; siden Tagliaferro.

Meng. Af, stakkels Mengotto,
Hvad maa jeg dog ikke raale!
Da jeg var næsten vis om hende, rev han mig
hende ud af Hænderne.

Bed mig
Blev hun frelst fra Røverne,
Og saa kommer Herren, og tar mig hende bort.
Jeg arme Ulyksalige!
Jeg vil tage Livet af mig selv; jeg er ganske for-
tvivlet.

Med denne Kaarde, som en af Røverne
han tar Kaarden op.

Af Frygt har ladet falde,
Vil jeg af Fortvivlelse giennemføre mit Hierte.

Af Cecchina . . . din Mengotto
Stikker sig ihjel . . . og døer for
dig . . .

Men mig synes mit Hierte siger:
Du lille Stakkels, gør det ikke!
Naa frisk! . . . det maa skee;
Ja, jeg vil dræbe mig.

Tagl. Eh Tartaille, che tu far?

imped. il colp.

Meng. Caro Signor Soldato,
Lasciatemi morir; son disperato.

Tagl. Tu, canaglia, poltrone,
Foler disperazione
Spada per ti passar? Se fol morire
Galantome onerate,
Alla gherra fenir, morir Soldate.

Meng. Sì Signor, alla guerra
Voglio venir con voi.
Così, forte assassina,
Mi leverà dal cuor la mia Cecchina.

Tagl. Jò, Cecchina chi star?

Meng. Star una giovane,
Che ho tanto, tanto amato.

Tagl. E per donna Talian star disperato!
Tadesco niente importa
Per gherra, per onor perder la pelle,
Ma non morir per queste paccatelle.
Fenir, fenir con mè.

Meng. Ma in cortesia,
Chi è Vossignoria?

Tagl. Star bon Soldato,
Corazzier, che serfir mio Colonello.
Stato Italia altra foltà, e star fenuto
Atteso per cercar
Pichla ragazzina dove star.

Meng. (Che fiero tradimento!
Levarmela di man!)

da se.

Tagl.

Tagl. Hvad Pokker er det du vil giøre?
han forhindrer ham.

Meng. Kiære Hr. Soldat,
Lad mig døe; jeg er ganske fortviolet.

Tagl. Du nedrige Karl! du Voltron!
Vil du af Fortvivlelse stikke dig selv ihjel?
Derfom du vil døe,
Som en brav Karl,
Saa gaa med i Krig, døe som Soldat.

Meng. Ja, min Herre,
Jeg vil gaa med jer i Krig.
Saaledes, umilde Skæbne,
Kan min Cecchina blive udryddet af mit Hierte.

Tagl. Jo; hvem er Cecchina?

Meng. Det er et ungt Fruentimmer,
Som jeg ret inderlig har elsket.

Tagl. For et Italiensk Fruentimmer er du fortviolet!
En Tydsker bryder sig ikke om
At døe i Krig, paa Wrens Seng,
Men for saadanne smaa Ting tar han ikke Li-
vet af sig selv.

Kom, kom med mig!

Meng. Men er det tilladt at spørge:
Hvem er de min Herre?

Tagl. Jeg er en fiæk Krigs-Mand,
Jeg er Kyraferer, og tjener min Oberst.
Jeg har tilforn været i Italien,
Og er nu kommen herhid
For at opsoge en lille Pige.

Meng. (Hvilken haard Medfart!
Lage mig hende ud af Hænderne?) for sig selv.

Tagl. Nix tu donne più pensar;
Paefan, fenir con me,
Che alla gherra contenti
Star tutte forte de difertimenti.

Star Trombette, star Tamburri,
Star Chitarre, e Ciuffoletti,
Star Strumenti in quantità.
Ragazzine graziosine
Per ballare: viffasà!
Se nemigo star lontan,
Trinch vain, paefan;
Se nemigo star vicin,
Zitte zitte nasconder.
Quando in campo star fenuto,
Ieandate, tu restate
E tu panze conservate
Per ballar e per trincar.
Lara, lara, lara, lara!
Sempre alecre fate star.

partono tutti due.

SCENA SETTIMA.

Loggie terrene corrispondenti al giardino.

La Marchesa, ed il Cavaliere Armidoro.

La Mar. Dunque, per quel, ch'io sento
Se n'è ita l'indegna,

Arm.

Tagl. Du maa ikke tænke mere paa Fruentimmer!

Kom med mig, Landsmand,

Ved Armeen lever man got

Der er alle slags Fornøielser:

Der er Trompeter, der er Trommer,

Der er Zitarer og Fløiter,

Der er Instrumenter i Mængde:

Smukke Biger

Alt danse med: Hupsasa!

Er Fienden langt borte,

Saa drikker man Vin, Lands-
mand;

Er Fienden nær ved,

Saa kryber man ganske sagte i
Skjul.

Naar vi ere komne i Leiren,

Saa gaar jeg, du bliver,

Og vogter dig for Faren, for fi-
den at kunde

Danse og drikke;

Lara, lara, lara, lara!

Vi vil altid leve lystig.

de gaar begge bort.

Syvende Scene.

Værelser i underste Etage, som gaar
ud til Haven.

M. Lucinda og Armidoro.

Luc. Saa er da, som jeg hører,

Denne Uforstammede kommet sin Bei.

Arm. Sì, è passata
A viver ritirata alla Città.
E il Marchese mai più non la vedrà.

La Mar. Ora vivrete quieto, e spero ancora
Non avrete per questo
Di lasciarmi, crudel, giusto pretesto.

Arm. Nol dissi ancor, ne di lasciarvi, in seno
Nutria il pensier

La Mar. Lo minacciaste almeno.

Arm. Ah che distante è troppo
L'opera del pensier: v'amo, v'adoro,
E sò, che nel mio petto
Potria l'amor, che io sento,
Vincer ogni passione a mio dispetto.

Da quel sembiante appresi
A sospirar amante;
Sempre per quel sembiante
Sospirerò d'amor.

La face a cui m'accesi
Sola m'alletta, e piace;
E' fredda ogn'altra face
Per riscaldarmi il cor,

parte.

SCENA OTTAVA.

*La Marchesa, poi Sandrina con Mengotto parlando
assieme.*

La Mar. Fuor di ragion non parla;
Lo comprendo, lo sò, ma vuol ch'ei sappia,
Ch'io

Arm. Ja hun er ført til Bnen
 Hoor hun skal leve i Eentlighed;
 Markien faar hende aldrig mere at see.

Luc. Saa kan I da nu leve rolig,
 Og jeg haaber at I heraf ikke skal faa
 Noget gyldig Marsag til at forlade mig.

Arm. Jeg har endnu ikke sagt,
 Og heller aldrig tænkt, at ville forlade Eder.

Luc. I det mindste truede I dermed.

Arm. Ah, der er stor Forskiel imellem at sige en Ting
 Og at gjøre den: jeg elsker, jeg tilbeder Eder,
 Og jeg veed at den Kiærlighed jeg bær til Eder
 Er stærk nok til, endog imod min Villie,
 At overvinde alle andre Sinds-Bevægelser.

Alf dette Ansigt lærte jeg

Som Elsker at sukke;

For dette Ansigt skal jeg bestandig
 Sukke af Kiærlighed.

De Yndigh. der som antænte mig
 Er min eeneste Glæde og For-
 nøielse;

Alle andre Yndigheder

Er uden Virkning for mig.
 han gaar.

Ottende Scene.

M. Lucinda; siden Sandrina og Mengotto
 talende med hinanden.

Luc. Han har ikke ganske uret;
 Jeg indseer det, men jeg vil at han skal vide,
 D 5 Ac

Ch'io voglio esser amata
Senza alcuna riserva, e rispettata.
Che parlate frà voi?

vedendo li suddetti.

San. Dirò, Signora:
Lo saprà che Cecchina . . .

LaMar. E' già partita.
Questo lo sò.

Meng. Ma poi
Ella deve saper . . . ditelo voi!

a Sandrina.

LaMar. V'è qualche novità?

San. Dirò, Signora:
Sappia, che presto presto . . .
Ho principiato a dir, voi dite il resto!

a Meng.

LaMar. Spicciatevi una volta!

Meng. Ha da sapere . . .

San. Che in dietro è ritornata . . .

Meng. E in una stanza . . .

San. Dal padron ferrata . . .

LaMar. Come! chi è che m'inganna? Il Cavaliere,
Ovvero un vil germano
Colle violenze sue?

Meng. Dubito che vi burlin tutti due.

LaMar. Và tu dal Cavalier: digli che tosto

a Sandrina.

A me senrieda; E tu và del Marchese,

a Meng.

Digli placidamente

Che

At jeg vil elskes og agtes
 uden nogen Forbeholdenhed.
 Hvad er det I snakker om?

i det hun seer de fornærvante.

San. Jeg skal sige Broderen:

De veed nok at Cecchina . . .

Luc. Allerede er borte.

Det veed jeg.

Meng. Men De maa vide . . .

Sig du det!

til Sandrina;

Luc. Er der noget Nyt paa færde?

San. Jeg skal sige Broderen:

De maa vide at strax . . .

Jeg har begynt, sig nu du det øvrige!

til Mengotto.

Luc. Gjør Ende paa det engang!

Meng. De maa vide . . .

San. At hun er kommen tilbage igien . . .

Meng. Og i et Kammer . . .

San. Indesluttet af Herren . . .

Luc. Hvorledes! hvem er det som bedrager mig?

Armidoro, eller min nedrige Broder

Med sin voldsomme Opførsel?

Meng. Jeg er bange det er dem begge To.

Luc. Gaa du hen til Armidoro: sig ham

til Sand.

At han strax kommer hid til mig igien.

Gaa du til Markien, sig ham høfligen,

til Meng.

At

Che parlar gli desio.

San. Vado, Signora, sì.

Meng. Vado ancor io.

LaMar. Aspettate!

Meng. Son quì.

San. Dica Signora!

LaMar. Quel che hò da dir
Non hò pensato ancora.

San. Prima si pensa ben, poi si destina.

LaMar. Voglio prima saper, che fa Cecchina.

San. Per il bucco della chiave
Hò veduto la ragazza
Che pareva mezza pazza
Da se sola taroccar.

Meng. Hò veduto dalla porta
La Cecchina giardiniera,
Che passeggia, e si dispera,
Che è vicina a delirar.

San. Ho veduto, che il Padrone
Si avvicina a quella stanza,
E mi par, secondo usanza,
Che la voglia consolar.

Meng. Il Padrone vuol aprire,
Vuol parlar con la fanciulla;
Ma non voglio dirgli nulla,
Non mi voglio far sgridar.
La Cecchina è uscita fuori.

San.

At jeg ønsker at tale med ham.

San. Ja, Frøken, nu gaar jeg!

Meng. Jeg gaar ogsaa.

Luc. Vi!

Meng. Her er jeg!

San. Hvad vil Frøkenen sige?

Luc. Jeg har endnu ikke betænkt
Hvad jeg vil sige.

San. Man maa vel betænke, og siden udføre.

Luc. Jeg vil først vide hvad Cecchina tar sig til.

San. Jeg har igiennem Nøgle-Hullet
Seet Bigen:

Hun syntes ligesom halvtaaasset,
Hun skæntes med sig selv.

Meng. Jeg har igiennem Døren
Seet Gartner-Bigen Cecchina,
Hun gaar op og ned, er ganske
fortvivlet

Og færdig at gaa fra Forstanden.

San. Jeg har seet Herren
Nærme sig til Kammeret,
Og mig synes, han efter Sæd-
vane

Vil trøste hende.

Meng. Herren vil lukke op,
Han vil tale med Bigen;
Men jeg vil ikke sige noget,
Jeg vil ikke lade mig overskændes.
Cecchina er kommen ud.

San.

San. Parleran de' loro amori.

Meng.] [Oh, Signora, ve lo dico,

a 2] Jo per ora non m'intrico,

San.] [Non ci voglio più tornar.

partono.

SCENA NONA.

La Marchesa sola.

Che risolvo? che fò?

Se vado io stessa

Mi cimento, lo vedo, a un rio periglio.

Penferò, prenderò miglior consiglio.

Il Cavaliere almeno

Venisse a consolarmi;

Ragion d'abbandonarmi

Non può aver per ciò.

S'ei meco fosse

Sì barbaro, e crudele,

Non avria, qual si vanta, il cor fedele.

Ne' gravi affanni miei

Spiegarmi ogn'or vorrei,

Ma il cor... ma basta... oh Dio!

Del caro amante mio

Comincio a paventar.

SCE-

SCENA DECIMA.

*Cecchina, ed il Marchese.**Cecch.* Voglio andare, Signor.*vuol andarsene.**Il Mar.* Dove?*Cecch.* A gettarmi
A piè della Padrona,
A chiederle perdono,
Se degli sdegni suoi la causa io sono.*Il Mar.* Nò, non andar; colei
E' una donna furente,
E colla tua bontà non farai niente.*Cecch.* Pazienza! proverò,
E se vuole, ch'io parta, io partirò.
Finalmente son ferva; ella è Padrona.*Il Mar.* Cara Cecchina mia! tu sei pur buona!*Cecch.* Non è ver, son cattiva.
Se buona fossi stata,
Non avrai nel cuore
Dato ricetto a un insolente amore.*Il Mar.* Come? insolente chiami
Quell'amor, ch'ai per me?*Cecch.* Sì Signor, così è.
Una povera ferva,
Che abbia un pò di ragione
Non si dèe innamorar del suo Padrone.
Ma io, povera pazza,

Tiende Scene.

Cecchina og Martien.

Cecch. Jeg vil gaa Herre!

hun vil gaa.

Mar. Hvorhen?

Cecch. At faste mig

For Frøkenens Fodder,

At bede hende om Forladelse

Om jeg er Marsag i hendes Brede.

Mar. Nei, gaa ikke:

Det er et rasende Fruentimmer,

Og du vil med al din Fromhed intet udrette.

Cecch. Taalmodighed! jeg vil forsøge det:

Og dersom hun vil jeg skal reise bort, saa vil jeg
reise.Jeg er jo dog ifkun en Tienestepige, og hun er
mit Herkøb.

Mar. Min lille Cecchina, du er dog meget god!

Cecch. Nei, jeg er ikke;

Havde jeg været det, saa havde jeg ikke tilladt

En uforstaaet Rærlighed

At bemestre sig mit Hierte.

Mar. Hvorledes! Kalder du din Rærlighed ufor-
staaet

Som du bær til mig?

Cecch. Ja, Herre, saa er den.

En stakkels Tienestepige

Som har lidt Forstand,

Bør ikke forelske sig i sin Herre.

Men jeg, stakkels ensfoldige Taasse,

Ma io senza penfar . . basta: l'ho fatta.

Il Mar. Tutto quel, che facesti hai fatto bene.

Pentirti non conviene.

Anzi dell'amor tuo voglio premiarti,

E a dispetto di tutti io vuò sposarti.

Cecch. Sposarmi?

dolcemente.

Il Mar. Sì, carina.

Cecch. Degna non ne son io. Son poverina.

Il Mar. Orsù, ti opponi in vano.

Presto dammi la mano.

vuol prenderla.

Cecch. Oh Signor nò.

s'allontana.

Il Mar. Eh che ti arriverò.

la seguita.

Cecch. Dove m'ascondo?

và scbermendosi per la stanza.

Il Mar. Dietro ti correrei per tutto il mondo.

la prende.

Cecch. Via, lasciatemi stare.

si scuote.

Il Mar. Sta zitta, non gridare.

la rien salda.

Cecch.

Jeg, uden at tænke derpaa . . nok! jeg har
nu gjort det.

Mar. Der er intet at sætte ud paa din Opførsel.
Du har ingen Marsag til at fortryde den.
Evertimod jeg vil belønne dig for din Rærs-
lighed,

Og, til trods for alle, ægte dig.

Cecch. Ægte mig?

venligt.

Mar. Ja, min Engel!

Cecch. Jeg er ikke den lykkelige værd: jeg er fattig.

Mar. Hør! du sætter dig forgæves derimod.

Giv mig strax din Haand.

han vil tage den.

Cecch. Nei, min Herre!

hun gaar fra ham.

Mar. Oh! jeg skal nok naa dig.

han følger efter hende.

Cecch. Hvor skal jeg skjule mig?

hun vegrer sig, og bliver forfulgt af Markien.

Mar. Jeg skal forfølge dig hele Verden om.

han tar fat paa hende.

Cecch. Naa, lad mig være!

hun vil slide sig løs.

Mar. Vær stille, srig ikke!

han holder fast paa hende.

Cecch. Via di quà.

Un pò più di rispetto, e di onestà.

si scioglie.

Alla larga, alla larga, Signore,
Jo non vuò che nessuno mi tocchi.
Ah! pur troppo, pur troppo
quegli occhi

M'anno fatto una piaga nel cor.
Ciò vi basti; di più non chiedete,
Che giammai dal mio cor otterrete
Che Cecchina tradisca il suo onor.
Ah! Signor, una meschina
Deh vi desti in sen pietà!
Di Cecchina poverina
Rispettate l'onestà.

parte.

SCENA UNDECIMA.

Il Marchese, poi Tagliaferro.

Il Mar. Ah costei mi ha incantato,
E son più, che non era innamorato.
Certo quand'io ci penso,
Sposar femmina vil non mi conviene,
Ma è sì bella, e gentil! . . . ma le vuò bene.

Tagl.

Cecch. Gaa fra mig!

Hav lidt mere Høflighed og Undseelse.
hun slider sig løs.

Tilfides! tilfides! min Herre!
Jeg vil ikke at nogen skal røre
mig.

Al destoværre! disse Dine
Har saaret mit Hierte.
Lad dette være Eder nok, forlang
ikke mere:

Thi min Kiærlighed skal aldrig
bringe mig til

At forglemme min Ære.
Al, Herre, lad en fattig Pige
Bevæge Eder til Medynk!
Hav lidt Ærbødighed
For den stakkels Cecchiniæ Dyd!

hun gaar.

Ellevte Scene.

Markien; siden Tagliaferro.

Mar. Al! hun har reent fortryllet mig,
Og jeg er nu mere forlibt end jeg nogen tid
har været.

Naar jeg overveier det, maa jeg tilstaa,
At det stikker sig ikke for mig at gifte mig med
en fattig Pige:

Men hun er saa smuk, saa artig! . . . men jeg
holder saa meget af hende.

E 2

Tagl.

Tagl. Chi star casa?

Il Mar. Signor!

Tagl. Chi star Padrone?

Il Mar. Son io per obbedirla.

Tagl. Star molto, che Padron?

Il Mar. Degli anni assai,
Da mio padre, Signor, l'ereditai.

Tagl. Je ricordar, mi stato
In fostro Marchesato
Quando per gherra star Tedeschi Italia;
Quà recordar, che piccła figliuola
Per marcia afer perduta,
E mai più picchlina afer feduta.

Il Mar. Una figlia perdeste?

Tagl. Jò Mainher.
Figlia de mio Padrone.

Il Mar. Quanti anni saran?

con agitazione.

Tagl. Star finti, e più.

Il Mar. Ah ditemi, Monsieur!

Tagl. Je Monsieur? star Tedesco, e non Monsieur.
A Tedesco dir: Herr; non dir mai più
A Tedesco, Monsieur.

Il Mar. Ditemi, Herr:

La perduta figliuola avea nel seno
Machia di color blò?

Tagl. Macchia de vain? jò.

Il Mar. Cecchina fortunata!

La fanciulla, Signor, si è ritrovata.

Tagl. O mainfaz! Dove star?

Tagl. Hvad er dette for et Huus?

Mar. Min Herre!

Tagl. Hvem eier det?

Mar. Jeg, til Deres Tieneste.

Tagl. Har De længe eiet det?

Mar. I mange Aar, min Herre.

Jeg har arvet det efter min Fader.

Tagl. Jeg erindrer mig,

At jeg var i Deres Markisat

Den Tid de Tydske førte Krig i Italien.

Her var det at vi paa Marschen

Mistede en lille Pige,

Og vi har aldrig seet det stakkels Barn siden.

Mar. I mistede en lille Pige?

Tagl. Ja, min Herre,

Og det var min Oberstes Datter.

Mar. Hvor mange Aar er det siden?

med Hestighed.

Tagl. Det er over FIVE Aar.

Mar. Ak! siig mig, Monsieur!

Tagl. Jeg Monsieur? jeg er en Tydsker og ingen
Monsieur.

Til en Tydsker skal man sige: Herr;

Siig aldrig Monsieur til en Tydsker.

Mar. Siig mig, Herr!

Hadde det Pigebarn, som I mistede,

En blaa-agtig Plet paa sit Bryst?

Tagl. En Blaa-Plet? jo.

Mar. Lykkelige Cecchina!

Min Herre! Barnet er fundet.

Tagl. O min Skat! hvor er hun?

Il Mar. In casa mia.

Tagl. Vas ist?

Il Mar. E' qui con me.

Tagl. Mariandel dofè?

Il Mar. Ah venite, Signor. Voi la vedrete.

Non sò dove mi sia! Tutto saprete.

Seguitemi Monsieur.

s'incamina.

Tagl. Ah Dertaille, Mainher, nix dir Monsieur.

Il Mar. Ma di grazia Signore,

torna indietro.

Il padre della figlia

Si può saper chi sia?

Tagl. Star Colonello di Caffaleria.

Il Mar. Oh me felice! andiamo;

s'incamina, poi torna indietro.

Dite: il vostro Padrone

E' Cavalier?

Tagl. Dertaille! Star Barone.

Il Mar. Ah! venite con me!

Tagl. Si fol venir.

s'incamina, poi lo tira indietro.

Galantome sentir:

Aver bon trinch vain?

Il Mar. Sì, venite.

Tagl. Subite fol venir:

come sopra

Galan.

Mar. I mit Huus?

Tagl. Hvad for noget?

Mar. Hun er her hos mig.

Tagl. Hvor er Mariandel?

Mar. Al kom min Herre! I skal faa hende at see.
Jeg veed ikke selv hvor jeg er af Blæde! I skal
faa alting at vide.

Følg med mig, Monsieur.

han gaar.

Tagl. Ha! for Pokker! min Herre, siig ikke: Mons-
sieur.

Mar. Men, med Tilladelse min Herre,
han vender tilbage.

Kan man faa at vide
Hvem Barnets Fader er?

Tagl. Han er Oberst ved Rytteriet.

Mar. O hvor er jeg ikke lykkelig! Kom, lad os gaa!
han gaar, men vender strax tilbage igien.

Siig mig:

Er Eders Herre en Adelsmand?

Tagl. For Pokker! han er Baron.

Mar. Ah! kom med mig!

Tagl. Ja, jeg vil komme.

han begynder at gaa, men standser strax.

Hør, min ærlige Mand:

Har I et got Glas Vin?

Mar. Ja, kom kuns.

Tagl. Jeg kommer strax:

kom oven.

E 5

Hør,

Galantome sentir :
Mariandel star bella?

Il Mar Mariandel
E' il nome vero della figlia?

Tagl. Jò.

Il Mar. Allor , che il Padre mio
La raccolse bambina ,
Fù chiamata Cecchina.
Mi chiedete s'è bella ? io vi rispondo :
Che più bella di lei non vidi al mondo.

Vedrete una figliuola ,
Che diletta , che consola :
I suoi occhi son due stelle :
Quel visin due rose belle :
Non si può bramar di più.

Ah venir , venir Monsieur ,
Nò , Mainherr , non v'adirate ,
Quella spada non toccate :
Amicizia voler far ,
Trinche Vain , allegri star.

partono.

SCENA DUODECIMA.

Campagna amena con sedili d'erbe.

Cecchina sola.

Almen frà queste piante
Avrò un pò di riposo. Ah ! son sì stanca

Hør, min ærlige Mand:

Er Mariandel smuk?

Mar. Er Mariandel

Barnets rette Navn?

Tagl. Ja.

Mar. Den Tid min Fader

Tog hende til sig som et Barn,

Blev hun kaldt Cecchina.

J spørge mig, om hun er smuk? jeg svarer:

At jeg aldrig har seet nogen saa smuk.

J skal saa en Pige at see,

Som man maa glæde sig, som

man maa fornøje sig over.

Hendes Dine ere To Stierner:

Hendes Kinder To Roser:

Man kan ikke ønske sig mere.

Ah, kom med, Monsieur!

Nei! Herr: bliv ikke vred,

Tag ikke til Raarden,

Vi vil være gode Venner,

Vi vil drikke Vin, og være ly-

stige.

de gaar bort.

Lovte Scene.

Et behageligt Landskab, med Græs-
Bænke.

Cecchina aleene.

Her skulde jeg dog haabe
At finde nogen Rolighed.

21

Di soffrir gl'insultiee
 Della nemica sorte,
 Che son costretta a desiar la morte.
 Pria di morire almeno,
 Povera sfortunata,
 Jo potessi saper da chi son nata!
 Parmi che soffrirei
 Ogni pena con pace, ogni dolore,
 Se abbracciar mi potesse il genitore.
 Ma vano è il sospirar, vano, infelice,
 E' il desio, che m'ingombra.
 Vuò federe a quest'ombra. Almen venisse
 A ristorar quest'alma
 Di sonno lusinghier la dolce calma.

siede.

Vieni il mio seno
 Di duol ripieno,
 Dolce riposo,
 A consolar.

s'addormenta.

SCENA DECIMATERZA.

Il Marchese, e Tagliaferro osservano Cecchina che dorme.

Il Mar. Ecco dorme, Cecchina.

a Tagl.

Tagl. Pofrapichlina!

osservandola.

Ak! jeg er saa fied af
 Den grumme Skiæbnes Forfølgelser,
 At jeg nødes til at ønske mig Døden.
 Kunde jeg arme Ulyksalige,
 Forend jeg dør,
 Endda saa at vide af hvem jeg er fød!
 Mig synes at jeg med Taalmodighed
 Vilde stikke mig i al Modgang og Gienvordighed,
 Dersom jeg kunde haabe engang at blive omfavnet af
 min Fader.

Men, jeg Ulyksalige, forgieves ere mine Sukke,
 Forgieves er min Længsel.

Jeg vil sætte mig her i Skyggen.

Maatte dog den behagelige Søns søde Ro

Give mit nedslagne Sind ny Kræfter!

hun sætter sig.

Søde Hvil!

Rom

At lindre

Min Smerte!

hun falder i Søvn.

Trettende Scene.

Markien og Tagliaferro, betragtende Cecchina
 som sover.

Mar. See der: Cecchina sover.

til Tagliaferro.

Tagl. Det stakkels Barn!

seende paa hende.

Mar.

Il Mar. Già sapete

Tutto quel, che ha passato,
Ogni travaglio suo già vi ho narrato.
Lasciamola dormire.

Tagl. Jò, mainfaz!

amorosamente verso Cecch.

Il Mar. Quando ella si risveglia,

Tutto da me saprà, Voglio al fattore
Parlar intanto, perchè pronto, e lesto
Sia per le nozze mie. Ritorno presto:
Senza di me, vi prego
Non le parlar. Voglio essere presentoe
Alla sorpresa sua. Ritornerò:
Mi raccomando!

Tagl. Jò.

Il Mar. Giubbilo di contento. Addio Monsieur!

Tagl. Tu bist ainnar.

in collera.

Il Mar. Non lo dirò mai più.

parte.

SCENA DECIMAQUARTA.

*Tagliaferro, Cecchina che dorme, poi Mengotto, e
Sandrina.*

Tagl. Quanto star consolata
Mio Padron Colonello,

Che

Mar. J veed nu
 Alt hvad hun har igiennemgaaet:
 Jeg har fortalt jer alle hendes Sienvordigheder.
 Vi vil lade hende sove.

Tagl. Ja, min Skat!

Færligen til Cecchina.

Mar. Naar hun vaagner
 Skal jeg sige hende det altsammen.
 Jeg vil imidlertid give Befaling til Forval-
 teren,
 At alting kan være færdig til mit Bryllup.
 Jeg kommer strax igien, jeg beder, tal ikke med
 hende forend jeg kommer.
 Jeg vil være tilstæde for at see hendes Foruns-
 dring.

Paa Diebliffet skal jeg være her:
 Imidlertid forlader jeg mig paa jer.

Tagl. Ja.

Mar. Jeg er uden for mig selv af Glæde! Farvel,
 Monsieur!

Tagl. Du er en Mar!

i Vrede.

Mar. Jeg skal aldrig sige det mere.

han gaar.

Fiortende Scene.

Tagliaferro, Cecchina som sover; siden Mengots
 to og Sandrina.

Tagl. Hvor vil ikke min Oberst blive glad,
 Naar han faar at vide

At

Che Mariandel troffata!

Cecch. Padre mio, dove sei tu?

Vieni a me ...

sognando.

Tagl. Mariandel mi chiama!

Star dorme ancora. Sì dormir picchlina!

Cecch. Al mio sen . . .

dormendo apre le braccia.

Tagl. Ti voler . . io venir . . star pur bellina!

s'accosta.

Cecch. Il mio cor . . puoi consolar.

dormendo.

Tagl. Oh povero Tedesco, mi sentir . . .

Puh! non faver mi dir.

Mengotto, e Sandrina in disparte osservando.

Cecch. Caro Padre, per pietà . .

dormendo.

Tagl. Poferina, dormir cercar Papa!

SCENA DECIMAQUINTA.

Il Marchese, ed i suddetti.

San. Bravo, Signor Soldato!

Meng. Quì come siete entrato?

Cecch.

At jeg har fundet Mariandel!

Cecch. Min Fader! hvor er du?

Kom til mig . . .

i søvne.

Tagl. Mariandel falder paa mig!

Hun sover endnu. Ja sov du kun, du lille
Stakkel.

Cecch. Lad mig omfavne . . .

hun rækker i søvne Armene ud.

Tagl. Du vil . . . jeg skal komme . . . hun er dog
meget smuk!

han nærmer sig.

Cecch. Du kan . . . trøste mit Hjerte.

drømmende.

Tagl. O, jeg arme Tyndsker! jeg føler . . .

Puh! jeg veed ikke hvad jeg skal sige.

Mengotto og Sandrina staa assides og see til.

Cecch. Kære Fader, jeg beder . . .

i Drømme.

Tagl. Stakkels Barn! hun leder i søvne efter sin Papa.

Femtende Scene.

Markien, og de forige.

San. Det er brav, min Herr Soldat!

Meng. Hvor er I kommet her ind?

I

Cecch

Cecch. Ahi! dove sono?

Tagl. Femmina, che foler?

San. Gli piace il buono.

Cecch. Questo Signor chi è? come si appella?

a Sand.

San. Povera sfacciatella!

E' da voi conosciuto.

Meng. Eh non serve mentire.

Abbiám veduto.

Cecch. Non intendo che dite.

Meng. Oh brava in fede mia!

San. Così, Vossignoria,

Bel bello in questo loco

Colla ragazza si diverte un poco?

a Tagl.

Tagl. Femmina cosa entrar?

Cecch. Jo non sò niente.

San. Eh già vi ho veduto.

Meng. Povera innocente!

San. } [Sì, Signora, di lassù

 } ^{a2} [Si è veduto, che quaggiù,

 } [Col Soldato — fortunato

Meng. } [Si badava a divertir,

Cecch. Sventurata! io mi segnai . . .

Cosa dite? come mai?

Ah mi fate tramortir.

Tagl. Questa giovene star mia,

E di quà tu passafia

Star Patron di quà fenir.

Cecch. Ma chi siete?

Tagl. Star Soldato . . .

Meng.)

San.) ^{a2} (E'un amante.

Tagl.

Cecch. Ih! hvor er jeg?

Tagl. Hvad vil I, Pige?

San. I veed hvad I gider hast.

Cecch. Hvem er denne Herre? hvad heder han?
til Sandrina,

San. See hvilken dristig lille Tos!

I kender ham nok.

Meng. Oh! det nyttar ikke at lyve:

Vi har seet alting.

Cecch. Jeg begriber ikke hvad I siger.

Meng. Na, det er paa min Vre artig!

San. Saa fordriver min Herre

Her i al Stillehed

Tiden med denne Pige?

til Tagliaferro.

Tagl. Hvad kommer det jer ved?

Cecch. Jeg veed af intet.

San. Oh! jeg har nok seet jer.

Meng. Det skælske uskyldige Barn!

San.	] a2	[Ja, Zomfru, der stod vi og saa,
		[At I her fordrev Tiden
		[Med denne

Meng.]	[Ulykkelige Soldat.
--------	----------------------

Cecch. Jeg Ulykkelige! jeg drømte . .

Hvad siger I? hvorledes?

At I gjør mig ganske forstræffet.

Tagl. Denne Pige hør mig til,

Gaa du din Vej:

Jeg kan komme her saa tit jeg vil.

Cecch. Men hvem er I?

Tagl. Jeg er Soldat . . .

Meng.)	] a2	(Det er hendes Kæreste.
Tagl.)		

Tagl. Star mandato . . .

Meng.)
San.) *a2* (Si è veduto . . .

Tagl. Lasciar dir,
 Colonello . .

Meng.)
San.) *a2* (Non lo credo.

Tagl. Mi mandato . . .

Meng.)
San.) *a2* (Non è vero.

Tagl. Per trofar . . .

Meng.)
San.) *a2* (Non sà che dir.

Tagl. Maledetta, lasciar dir!

Cecch. Io non sò . . .

Meng.)
San.) *a2* (Lo sò ben io.

Cecch. Io dormia . . .

Meng.)
San.) *a2* (Celar non puoi.

Cecch. Non sò niente.

Meng.)
San.) *a2* (A che mentir?

Tagl. Maledetta, lasciar dir!

Meng.]
a2 [Oh che ardita!
 Che briccone!
 Il Padrone

San.] [Lo saprà.

Cecch.]
a2 [Non paventa
 L'innocenza;
 L'infolenza

Tagl.] [Finirà.

Tagl. Jeg er sendt . . .
 Meng.)
 San.) a2 (Man har seet . . .
 Tagl. Lad mig fortælle :
 Min Oberst . . .
 Meng.)
 San.) a2 (Jeg troer ham ikke.
 Tagl. Har sendt mig . . .
 Meng.)
 San.) a2 (Det er ikke sandt.
 Tagl. For at oplede . . .
 Meng.)
 San.) a2 (Han veed ikke hvad han skal sige.
 Tagl. Det er dog forbistret! Lad mig tale ud!
 Cecch. Jeg veed ikke.
 Meng.)
 San.) a2 (Da veed jeg.
 Cecch. Jeg sov . . .
 Meng.)
 San.) v2 (Du kan ikke nægte det.
 Cecch. Jeg veed af intet.
 Meng.)
 San.) a2 (Hvad nytter det at lyve?
 Tagl. Det er dog forbistret, lad mig tale ud!
 Meng.] [Hvor er hun ikke dristig!
] a2 [Hvilken Skielm!
] [Herren
 San.] [Skal faa det at vide.
 Cecch.] [Ukyldighed
] a2 [Frygter ikke;
] [Uforstammenhed
 Tagl.] [Saar dog Ende.

Il Mar. Ah Cecchina . . . è risvegliata!
Sarà tutta consolata,
Più timor non averà,

Cecch. Ah Signor . . .

Meng.)
San.) a2 (La facciatella . . .

Tagl. Je star quì.

Meng.)
San.) a2 (Colla sua bella . . .

Cecch. Non sò niente . . .

Meng.)
San.) a2 (E' innamorata . . .

Tagl. Poferina!

Meng.)
San.) a2 (Era abbracciata . . .

Cecch.)
Tagl.) a2 (Non è vero.

Meng.)
San.) a2 (Signor sì,
(E l'amico è questo quì.

Il Mar. Abbracciata?

a San.

San. Sì Signore.

Il Mar. Coll'amico?

come sopra.

Meng. Ella è così.

Il Mar. Coll'amico?

come sopra.

San. Castigatela.

Il Mar. Abbracciata?

come sopra.

San. Via cacciatela.

Il Marchese resta sorpreso.

Cecch.

Mar. Ah Cecchina . . hun er vaagen!
 Nu vil hun være ganske fornøiet:
 Nu vil hun ikke længer være bekymret.

Cecch. Af! Herre . . .

Meng.)
 San. }^{a2} (Den dristige . . .

Eagl. Jeg var her.

Meng.)
 San. }^{a2} (Med hans Kærester . . .

Cecch. Jeg veed af intet . . .

Meng.)
 San. } (Hun er forlobt . . .

Eagl. Det stakkels Barn! . .

Meng.)
 San. }^{a2} (Hun var omfavnet . . .

Cecch.)
 Eagl. }^{a2} (Det er ikke sant.

Meng.) (Jo, Herre,

San. }^{a2} (Og denne er hendes Kærester.

Mar. Omfavnet?

til Sandrina.

San. Ja, Herre.

Mar. Med hendes Kærester.

som oven.

Meng. Saa er det.

Mar. Med hendes Kærester.

som oven.

San. Straf hende.

Mar. Omfavnet?

som oven.

San. Jag hende paa Døren.

Marfien bliver staaende forundret.

Cecch.)

Tagl.)^{a3} (Cosa pensa? che dirà?

San.)

Il Mar. Signorina, non m'importa:

a San.

Il Soldato sò chi è;
E se non importa a me,
Non vi avete da scaldar.

Meng.)

San.)^{a2} (Bravo, bravo.

Tagl. Viva, viva!

Cecch. Il Soldato vada via.

al Mar.

Il Mar. Anzi voglio, che ci stia,
E di quà non ha d'andar.

Meng.) (Buon prò faccia, Padron mio.

al Mar.

San.)^{a2} (Buon prò faccia al corrazzier. *a Tagl.*

Il Mar.)

Tagl.)^{a2} (Insolente! temeraria!

Meng.)

San.)^{a2} (Questa quì la vuò goder.

Il Mar. Mano a me.

prende la mano a Cecch.

Cecch. Signor nò.

Il Mar. Jo comando, e così vuò.

Tagliaferro prende la mano a Cecchina.

Meng.)

San.)^{a2} (Bravo, bravo, dividete.

al Mar.

Il Mar.) (Via tacete — disgraziata!

Tagl.)^{v2} (Rispettate — questa quì.

Meng.

Cecch.)

Tagl.)^{a3}(Hvad mon han tænke? hvad mon han vil sige?

San.)

Mar. Lille Jomfru, jeg bryder mig ikke derom:
til Sand.

Jeg veed hvem Soldaten er;

Og naar jeg ikke bryder mig derom,

Saa har I ikke nødig at tage jer det saa
nær.

Meng.)^{a2}(Brav! brav!

San.)

Tagl. Leve! leve!

Cecch. Lad Soldaten komme bort. til Mar.

Mar. Ivertimod, jeg vil han skal blive;
Han skal ikke gaa herfra.

Meng.) (Vel bekomme Herren! til Mar.

San.)^{a2}(

(Vel bekomme Kyraferen! til Tagl.

Mar.)

Tagl.)^{a2}(Du uferstammede! du forvovne!

Meng.)

San.)^{a2}(Dette vil jeg ret lee af.

Mar. Giv mig Haanden.

han tar Cecch. Haand.

Cech. Nei, Herre.

Jeg befaler, og jeg vil saa have det.

Tagliaferro tager Cecchina ved Haanden.

Meng.)

San.)^{a2}(Det er ret! Deel hende imellem jer.

til Mar.

Mar.)^{a2}(

(Naa ti — Uferstammede!

Tagl.) (Hav Erbødighed — for Cecchina.

Meng.)
 San. } a2 (Bravo, bravo, Signor sì.
 Il Mar.) (Consolata, fortunata,
 Tagl. } a2 (La Cecchina goderà.
 Meng.] [Oh che rabbia ch'ho nel petto,
 San.] a3
 Cecch.] [Che dispetto — che mi farà!

Il Marchese e Tagliaferro conducono via Cecchina.

Fine dell' Atto Secondo.

Meng.)
 San.)^{a2} (Det er brav, Herre, det er brav!
 Mar.) (Cecchina vil blive
 Tagl.)^{a2} (Fornøiet og lykkelig.
 Meng.) (Oh! hvor er jeg ikke forbittret!
 San.)^{a3}
 Cecch.) (Jeg ærgrer mig ret herover!
 Markien og Tagliaferro fører Cecchina bort.

Ende paa den anden Act.

Tre.

ATTO TERZO.

SCENA PRIMA.

Loggie terrene corrispondenti al giardino.

*Il Marchese, la Marchesa, il Cavaliere Armidoro, e
Sandrina.*

Il Mar. **O**rsù, Signori miei,
Permettetemi un poco
Che vi parli il cuor mio schietto, e sincero,
Da amico, da fratel, da cavaliere:
Voi siete innamorati;
Non sò che dir, vi scuso,
Ma l'affare vorrei lesto, e concluso.

La Mar Ciò dipende da voi.

Arm. Basta che meglio
Jo vi veda pensar, Marchese mio.

Il Mar. Oggi senz'altro mi marito anch'io.

La Mar. E la sposa chi è?

Il Mar. Una Baronessa,
Figlia d'un Colonello,
Tedesco di Nazione,
Che distinto si è sempre in ogni azione.

Arm.

Tredie Act.

Første Scene.

Værelser i underste Etage, som gaar
ud til Haven.

Markien, M. Lucinda, Armidoro og Sandrina;

Mar. Hør nu!

Tillad mig at jeg engang,
Som Ven, og som Broder,
Taler oprigtig med Eder:

J holder af hinanden:

Jeg har intet derpaa at sige, jeg undskylder
Eder;

Men jeg saa gierne der blev gjort Ende derpaa,
og at J gistede jer.

Luc. Det berøer paa Eder.

Arm. Det kommer kun an paa, min kære Marki,
At jeg seer Eder paa bedre Veie.

Mar. Jeg gifter mig ogsaa ganske vist i dag.

Luc. Og hvem er Bruden?

Mar. En Baronesse,
En Datter af en Tydsk Oberst,
Som ved alle Leiligheder
Har aflagt Prøver paa sin Tapperhed.

Arm.

Arm. Lode al ciel, son contento!

LaMar. Anch'io son lieta.

Arm. Finito è ogni sospetto;
La vostra man per mio ristoro aspetto.

parte.

LaMar. Sarà poi ver?

IlMar. Sicuro.

LaMar. Si può sperar?

IlMar. Da Cavalier vel giuro.

LaMar. E Cecchina?

IlMar. Ho trovata
Un'altra giardiniera.

LaMar. E come fù?

IlMar. Cecchina in casa mia non serve più.

LaMar. Germano, non vorrei,
Che adesso voi di me prendeste gioco.

IlMar. Mi conoscete poco.
Son Cavalier d'onore;
Non facciamo su questo altri contrasti:
Vuò sposar una Dama; e ciò vi basti.

parte.

LaMar. Ah! non credea sì presto,
Dover giungere al fin de' miei timori!
Ah del germano acceso
Spenti sì presto non credea gl'amori.

Più bella nel core
La speme già sento;
Non ho più timore;

Non

Arm. Himlen fæe Tak, nu er jeg fornøiet!

Luc. Jeg er ogsaa ret glad,

Arm. Al Mistanke er da nu forsvunden,
Og der feiler mig intet uden Eders Haand for
at giøre min Glæde fuldkommen.
han gaar.

Luc. Er det ogsaa sant?

Mar. Ganske sikkert.

Luc. Kan man haabe det?

Mar. Jeg svær Eder det til paa Cavallers Parol.

Luc. Og Cecchina?

Mar. Jeg har faaet
En anden Gartner-Pige.

Luc. Horledes er det gaaet til?

Mar. Hun tiener mig ikke længer.

Luc. Broder, jeg vil ikke haabe
At I vil bilde mig noget ind.

Mar. I kiender mig kuns lidt.
Jeg er en ærefier Cavaller;
Lad os ikke snakke længer herom:
Jeg gifter mig med en Groten; det kan være
Eder nok.
han gaar.

Luc. Ak! jeg haabede ikke saa snart
At saa Ende paa min Frygt!
Nei! jeg trode ikke,
At min Broders Kiærlighed saa hastig var
gaaet over.

Jeg faar

Int Haab;

Min Frygt,

Min

Non ho più tormento.
La pena al mio seno
Già sento cangiar.

parte.

SCENA SECONDA.

Il Marchese, e Tagliaferro.

Il Mar. La povera fanciulla
Ancor non ne sà nulla;
Ci è fuggita di man a tutti due.
E si è rinchiusa nelle stanze sue.

Tagl. Je fol feder, ie fol parlar.

Il Mar. Adesso

L'ho mandata a chiamar per una donna
Ch'è di sua confidenza. Questa donna
E' quella, che trovata
L'ha sulla strada già vent'anni in punto.
Confronta quel, che dite:
Confrontano le lettere mostrate,
Anche il segno confronta. Al certo è dessa;
La mia cara Cecchina è Baronessa.

Tagl. Nain Cecchina; Mariandel.

Il Mar. Sì Marianna;

Ho capito benissimo.

Oh Marianna mio ben! Son contentissimo!

Tagl. Fel feder, fol parlar; poi andar subitè
Con Patron Collonello in Ongaria
Per combatter Turchia. Non poder star

Se

Min Bekymring er forsvunden.
 Min Sorg
 Forvandles til Glæde.

hun gaar;

Anden Scene.

Markien og Tagliaferro.

Mar. Det stakkels Barn
 Veed endnu af ingen Ting;
 Hun løb fra os begge To,
 Og lukte sig inde i sit Kammer.

Tagl. Jeg vil see hende, jeg vil tale med hende.

Mar. Nu har jeg ladet falde paa hende
 Ved en Kone som hun har Fortrolighed til;
 Det er den Kone
 Som for FIVE Aar siden
 Sandt hende paa Lande-Beien.
 Alt hvad I har sagt er sant;
 De foreviste Breve,
 Ja endog Tegnet beviser at Sagen er rigtig.
 Jo, det er ganske vist hende: min Cecchina er
 Baronesse.

Tagl. Ikke Cecchina: Mariandel.

Mar. Ja, Marianna:

Jeg forstaar jer nok.

Oh, Marianna, min Skat! hvor er jeg ikke
 glad!

Tagl. Jeg vil see hende, jeg vil tale med hende;
 Og saa reiser jeg strax til min Oberst i Ungern
 For at slaes med Tyrken.

G

Jeg

Se testa non tagliar. Esser io state . . .

In zvei, drei campagne bon Soldate.

Ah! come tutto ie consolar

Quando nemigo testa tagliar:

Quando fascina porta trinciera:

Quando Cornetta porta bandiera:

Quando Canona sente fà bù!

Fatta la breccia, subite sù!

Spada alla mano sempre menar.

Ih! che la gherra me consolar!

Ih! che contento sempre mi star!

parte.

SCENA TERZA.

Il Marchese solo; poi Cecchina.

Il Mar. Il valor militare

E' una bella virtù,

Ma stare a casa mia mi piace più.

Ora poi che Cecchina

Posso sposar senza oltraggiar degli Avi

La gloriosa memoria,

Parmi aver riportato una vittoria.

Cecch. Ah Signor, mio malgrado

Son

Jeg kan ikke leve uden jeg hugger Hoveder af.
 Jeg har i To, ja Tre Slag vrist mig som en
 brav Karl.

Oh, hvor er jeg ikke glad
 Naar jeg hugger et fiendtlig Ho-
 ved af:

Naar Lobegravene aabnes:

Naar Cornetterne rider med
 Standarterne:

Naar jeg hører Kanonerne sige:
 Bom!

Saa snart der er skudt Bresch:
 strax op!

Altid Kaarden i Haanden.

Krigen er min Glæde!

Jeg er altid fornøiet!

han gaar.

Tredie Scene.

Markien aleene; siden Cecchina.

Mar. At gaa i Krig og vise sig tapper,
 Er meget berømmeligt;
 Men jeg bliver heller hjemme.
 Nu da jeg kan gifte mig med Cecchina,
 Uden at vancere
 Min Familie,
 Er jeg saa glad, som om jeg havde vundet et
 Feltslag.

Cecch. Al min Herre! jeg nødes til

Son fforzata a venir, che comandate?

Il Mar. (Voglio prendermi gioco,
E poi darle la nuova a poco a poco.)
da se.

Cecch. Se vi posso obbedir . . .

Il Mar. Bene: vorrei,
Che di varii colori
Andaste un mazzo a preparar di fiori.

Cecch. Vi obbedirò.

Il Mar. Fermate!

Quel che ne voglio far non domandate?

Cecch. Obbedirvi, soltanto è il dover mio.

Il Mar. Se nol chiedete voi, vel dirò io:

Han da servir quei fiori

Per la sposa, che io prendo.

Cecch. (Oh fiero duolo !)

da se.

Il Mar. Vi dò pena per ciò?

Cecch. Me ne consolo.

simulando la mestizia, e vuol partire.

Il Mar. Piano, Cecchina mia!

la ferma.

Non chiedete la sposa almen chi sia?

Cecch. Jo nol deggio saper.

Il Mar. Sì, più d'ogn'altra

Lo dovete saper anzi voi stessa.

Ehi! sposo una Tedesca Baronessa.

Cecch. Con licenza, Signor! . . .

Il Mar. Nò, nò sentite:

Imod min Billie at komme; hvad har De at befale?

Mar. (Jeg vil skiertse med hende,
Og siden lidt efter lidt sige hende det.)
for sig selv.

Cecch. Dersom jeg kan adlyde Dem . . .

Mar. Vel! jeg vilde
At du skulde giøre mig
En smuk Buket.

Cecch. Det skal skee.

Mar. Vi!

Spørg du ikke hvad jeg vil giøre med den?

Cecch. Det tilkommer mig ikke at spørge, men aleene
at adlyde.

Mar. Siden du ikke spørg derom saa vil jeg sige dig
det:

Disse Blomster
Skal min Bruud have.

Cecch. (Oh hvilken Tidende!)

for sig selv.

Mar. Gjør det dig ont?

Cecch. Det er mig kiært.

hun søger at forstille sin Sorg og vil gaa bort.

Mar. Vi, min Cecchina!

han holder paa hende.

Spørg du ikke om hvem Bruden er?

Cecch. Jeg bør ikke forlange at vide det.

Mar. Jo du bør,

Frem for nogen anden vide det.

Hør! jeg gifter mig med en Tydsk Baronesse.

Cecch. Med Deres Tilladelse, min Herre! . . .

Mar. Nei, nei, hör:

Il suo nome è Marianna. E' tanto bella,
E le vuò tanto bene, e le farò
Tanto, ah tanto fedele,
Tanto l'adorerò . . .

Cecch. Basta, crudele.

Più non resiste il cor; schernirmi poi . . .

Il Mar. Baronessa, mio bene, ah siete voi.

la prende per la mano.

La Baronessa amabile,
Idolo mio, lei tu.
Sposina adorabile,
Cara, non pianger più!

Cecch. Cecchina miserabile!

Gioco si prende ancor!
Almen delle mie lacrime
Senta pietade il cor.

Il Mar. Ah ch'io ti dico il vero.

Cecch. Ah tanto ben non spero.

Il Mar.) (Stelle, pietose stelle,

Cecch.) ^{a2} (Voi disvelate il ver!

Il Mar. Cara, venite quì!

Cecch. Non vuò morir così.

Il Mar. Tu sei di sangue nobile:

Tutto ti narerò.

Cecch. Non m'ingannate, o barbaro;

Ah non vi credo nò.

Il Mar. Vent'anni sono

Foste trovata

Quì abbandonata

Da un Collonello

Per il macello,

Che

Hendes Navn er Marianna: hun er saa smuk:

Jeg holder saa meget af hende:

Jeg skal være hende saa tro, saa bestandig:

Jeg skal elske hende saa høit . . .

Cecch. Det er nok, Grumme!

Mit Hierte kan ikke holde det længer ud; End
og forhaane mig . . .

Mar. Min Skat, du er selv Baronesse.

han tar hende ved Haanden.

Min Skat,

Du er den elskværdige Baronesse,

Min deilige Bruud,

Min Allerfæreste, græd ikke meer!

Cecch. Ulyksalige Cecchina,

Man driver Spot med dig!

Lad Eders Hierte dog bevæges

Alf mine Taare!

Mar. Ah! det er sant jeg siger dig.

Cecch. Ah! saa stor en Lykke haaber jeg ikke!

Mar.) a 2. (Himmel, du medlidende Himmel!

Cecch.) (Opdag du Sandheden!

Mar. Kom hid, min Allerfæreste!

Cecch. Jeg kan ikke leve i denne Uvisshed.

Mar. Du er af Adel:

Jeg skal overtønde dig derom.

Cecch. Barbar! bedrag mig ikke.

Alf jeg kan ikke tro dig.

Mar. For FIVE Aar siden

Blev Du funden her,

Efterat du var bleven borte

For Obersten,

Din Fader,

Che fè la guerra
Sù questa terra;
E un segno avete:
Si sà chi fiere.
Marianna è il nome:
Questo si sà . . .

Cecch. Piano, Signore,
Per carità!
Con tante cose io mi confondo:
Son fuor del mondo!
Cosa farà?

Il Mar. Il Genitore,
Uom di valore,
Ch'in Ungheria,
Manda il Soldato
Che vi ha lasciato,
Per ricercarvi,
Per consolarvi
Venuto quà.

Cecch. Piano, Signore,
Per carità!
Ahi, che mi sento
Il cor nel petto
Per il timore . . .
Per il diletto . . .
Non sò pensare,
Non sò parlar.

Il Mar. Allegramente,
Cara sposina!

Cecch. Non son Cecchina?

Il Mar. Siete Marianna,
La Baronessa.

Cecch. Vi posso credere?

Posso

J de i disse Lande
 Da værende Krigs-Uroligheder.
 Du har et Tegn.
 Man veed hvem Du er.
 Dit Navn er Marianna.
 Det er en bekjent Sag...

Cecch. Sagte, min Herre,
 For Himlens Skyld!
 Jeg kan ikke finde mig i alt dette:
 Jeg er uden for mig selv!
 Hvordan mon det hænger sammen?

Mar. Din Fader,
 En tapper Krigs-Helt,
 Som nu er i Ungarn,
 Har sent
 Den Soldat,
 Du for saa,
 For at opsoge
 Og troste Dig.

Cecch. Sagte, min Herre,
 For Himlens Skyld!
 Al! jeg solet
 Alt mit Hjerte
 Al Frygt...
 Al Glæde...
 Jeg kan ikke tænke,
 Jeg kan ikke tale.

Mar. Bær ved got Mod
 Min lille Kæreste!

Cecch. Er jeg ikke Cecchina?

Mar. Du er Baronesse
 Marianna.

Cecch. Kan jeg tro Jer?

Posso sperar?

Il Mar. Vi dico il vero,
Son Cavaliero,
E la mia sposa
Non vuol ingannar.

Cecch. Ah sento il giubbilo,
Che a poco a poco
Vuol prender loco.
Dentro al mio cor.

Il Mar. Dammi la mano!

Cecch. Ah non vorrei...

Il Mar. Quella tu sei...

Cecch. Quello sei tu...

Il Mar.) (Ahi, che mi moro:

Cecch.) ^{a2} (Non posso più.

^{a 2} E' tal contento

Quello, ch'io sento,

Che gioja simile

Mai non vi fù.

Sorte felice

Goder mi lice.

Care catene

Pene — non più.

partono.

SCENA QUARTA.

*Salone magnifico illuminato, con molti vasi di
fiori sopra pedestalli.*

*La Marchesa, il Cavaliere Armidoro, Sandrina
Mengotto.*

La Mar. Possibil, che c'inganni
Il Marchese così?

ad Arm.

Arm.

Kan jeg haabe det?

Mar. Jeg siger Sanhed,
Jeg er en Adelsmand,
Og jeg vil ikke bedrage
Min Brund.

Cecch. Al! jeg føler at Glæden
Lidt efter lidt
Fager Stæd
I mit Hierte.

Mar. Giv mig din Haand!

Cecch. Al jeg vilde ikke . . .

Mar. Du er det jeg siger.

Cecch. Du er den . . .

Mar.) Al, jeg døer!

Cecch.) a 2. Jeg kan ikke meer!

a. 2. Den Fornoielse jeg føler

Er saa stor,

Alt dens lige

Har aldrig været til.

Lykken

Er mig nu blid:

Min Kierlighed

Mig ikke længer til Byrde.

de gaar bort.

Fjerde Scene.

En prægtig illumineret Sahl, med
mange paa Piedestaller staaende
Blomster-Vaser.

M. Lucinda; Armidoro; Sandrina og
Mengotto.

Luc. Skulde det være muligt

At Markien saaledes bedrager os?

til Arm

Arm. Non crederei;
Come ci merta, s'è ver, lo tratterei.

San. Jo ci scommetto un occhio,
Che nasce questo caso.

Meng. E ancor di più io ci scommetto il naso.

LaMar. Sarebbe un'enormissima viltà.

Arm. Eccolo, ch'egli vien.

LaMar. Si sentirà.

SCENA QUINTA.

Il Marchese, e detti.

IlMar. Animo! già son pronti i testimonii,
Si concludano i nostri matrimonii.

LaMar. Dov'è la vostra sposa?

IlMar. Signora, non temere,
Non è molto lontana, la vedrete.

Arm. Marchese, se il pensiero
Aveste di scherzar ...

IlMar. Son Cavaliere ...
Aprasi quella porta, venga fuori
La mia sposa Alemanna,
Baronessa Marianna.

SCENA ULTIMA.

Cecchina, servita di braccio da Tagliaferro e detti.

San. L'ho detto.

Meng. Eccola appunto.

LaMar. Ah mentitore! *al Marchese.*

Arm.,

Arm. Jeg skulde ikke haabe det;
Gior han det, skal jeg vist beegne ham som
han fortienet.

San. Jeg vedder et Die paa
At det skeer.

Meng. Ja endnu mer: jeg vedder min Næse derpaa.

Luc. Det vilde være en uhørt Nedrighed.

Arm. See der kommer han!

Luc. Nu faar vi det at høre.

Femte Scene.

Markien og de forige.

Mar. Naa! Bidnerne ere allerede tilstæde:
Lad os nu holde vore Bryllupper.

Luc. Hvor er Jeres Bruid?

Mar. Vær ikke bange Frøken,
Hun er ikke meget langt herfra: I skal strax
faa hende at see.

Arm. Marki!

I fald I skulde have i sinde at spøge...

Mar. Jeg er en Adelsmand...

Man lukke den Dør op,

Lad min Bruid,

Lad den Tydske Baronesse Marianna komme
ind.

Sidste Scene.

Cecchina ledsaget af Tagliaferro; og de forige.

San. Sagde jeg det ikke nok?

Meng. Jo, der er hun.

Luc. Ak, din Løgner!

til Markien.

Arm.

Arm. Voi Cavaliere? *al Marchese.*

IlMar. Son Cavalier d'onore;
Questa è la Dama, e ch'io mentir non foglio
Leggerete le prove in questo foglio.
da un foglio al Cavaliere Armidoro, quale in dis-
parte lo legge piano alla Marchesa.

Tagl. E chi non star fidato
Je Dertaisle profar da buon Soldato.
toccando la spada.

San. Non si adiri, Signor.

Meng. Lo credo anch'io.

San. Eh ben Mengotto mio,
Cosa ne dici tu?

Meng. Se in isposo mi vuoi, tocca pur sù.
si danno la mano.

Arm. Veduto ho quanto basta.

LaMar. Che sia poi tutto vero?

IlMar. Maraviglio di voi. Son Cavaliere.

Tagl. Je star Daitfch onorato:
E a mio fianco portar spada Soldato.

LaMar. Non più, non più, m'achero.

Arm. Sì, sposatela pur, che anch'io son lieto.

Cecch. Ah Signori, vorrei

Far i doveri miei: ma ho ancora il core
Frà la gioja confuso, e frà il timore.

IlMar. Nò, nò, mia cara sposa,
Date bando al timor; ne più si pensi
Che alla gioja, e al piacer. Olà! voi tutti
verso la scena.

Che

Arm. Er I en Adelsmand?

til Markien.

Mar. Jeg er en ærefier Adelsmand.

Dette er en adelig Broken:

Alt det er sant kan I læse i dette Brev.

han gir Armidoro et Brev, som assides læser
det med M. Lucinda.

Tagl. Og hvem der ikke vil tro det

Den skal jeg, som en brav Soldat, lære det.

han tar til Raarden.

San. Bliv ikke vred, min Herre.

Meng. Jeg troer det ogsaa.

San. Naar, min Mengotto

Hvad siger du derom?

Meng. Vil du have mig til Mand, saa slaa til!

de gir hinanden Hænderne.

Arm. Jeg har seet nok.

Luc. Er det ikkun ogsaa altsammen sant?

Mar. Jeg forundrer mig over Eder! jeg er en Adels-
mand.

Tagl. Jeg er en ærlig Tydsker:

Og bær en god Raarde ved min min Side.

Luc. Ti stille, ti stille, jeg er nu vel tilfreds.

Arm. Ja, gift Jer kuns med hende, det skal ogsaa
være mig kjær.

Cecch. Af mine Herrer!

Jeg vilde iagttage min Skyldighed;

Men mit Hjerte svæver imellem Frygt og Glæde.

Mar. Nei, min smukke Brud!

Bortjag al Frygt;

Man tænke ei paa andet end Glæde og For-
nøielse!

Hør!

Che compagni già foste
 All'amabil Cecchina giardiniera,
vengono Giardinieri, e Giardiniera.

Venite pur, e in segno dell'amore
 Che da voi meritò come compagna,
 E del rispetto, ch'ora le dovete
 Come a vostra Padrona,
 Siate a parte ancor voi al mio gioire:
 Lieti danze formate, e tutti quanti
 Chiudiamo un sì bel dì con balli, e canti.

nel tempo che si canta il principio del seguente Finale, i Giardinieri colle loro compagne vanno prendendo da i vasi, che sono nella sala disposti, diversi fiori, e ne formano de' mazzi, i quali, nel tempo del ballo che si farà al tempo del coro, andando presentando or all'uno, or all'altro.

Il Mar. Porgetemi la destra,
 Sposina mia vezzosa!

Cecch. Sarò felice Sposa,
 Ma umile ognor farò.

La Mar. Cognata, a voi m'inchino. *a Cecch.*

Arm. Madama, non v'incresca ... *a Cecch.*

Tagl. Non star Madama,
 Che star Tedesca.

Cecch. Vi prego perdonarmi,
 E amarvi — di buon cor.

San. Perdono a me, Signora.

Cecch. Sì vi vuol bene ancora.

Meng.

Hør! alle I, hvis Medtjener
imod Skærmene.

Den elskværdige Gartner-Pige Cecchina for-
hen var:

Kommer, og, til tegn
Gartner-Karle og Piger komme.

Saa vel paa den Rærlighed
Hun forviente af eder da hun var eders lige,
Som paa den Erbødighed
I nu bør have for hende da hun er eders Frue,
Tager Deel i min Fryd: Biser det ved Glæde-
skabs-Danse

Ja, lad os alle ende denne høitidelige Dag med
Dance og Sang.

ved Begyndelsen af følgende Final tager
Gartner-Pigerne og Karlene Blomster af
de i Sæhlen staaende Vaser, og gjøre der-
af Buffeter, som de, dansende, imedens
Choret synges, nu til een nu til een anden
frembyde.

Mar. Giv mig din Haand
Min smukke lille Brud!

Cecch. Jeg bliver en lykkelig Kone,
Men ydmyg skal jeg altid blive.

Luc. Svigerste, jeg hilser Eder. til Cecch.

Arm. Madam! tag ikke ilde op til Cecch.

Tagl. De Tydske Fruentimmer
Ere ikke Madamer

Cecch. Jeg beder at I vil tilgive mig,
Og elske mig oprigtig.

San. Tilgiv mig, Froken!

Cecch. Ja, jeg holder endnu af dig.

H

Meng.

Meng. Ed io vi ho tanto amata,
Perdon per carità.

Cecch. A te sono obbligata,
Cenosco l'onestà.

Coro.

Scenda Cupido,
Dio degli amori,
Gli amanti cuori
Venga a legar!
E il bel diletto
D'un vero affetto
Nò, non si veda
Mai terminar!

Fine.

Meng. Og ieg har elsket Eder saa høit,
Jeg beder, forlad mig!

Cecch. Jeg er dig forbunden,
Jeg kiender din Redelighed.

Alle.

Nedstig,

O Cupido!

Kom at foren:

De elskende Hjerter:

Og aldrig see man

Saa reen en Kærligheds

Søde Glæde

At ophøre!

E n d e.

